

IR-XIV.432.1.41.2022

Decyzja nr 167/22

Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

z dnia 22 czerwca 2022 roku

podjęta przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020:
w składzie:

- 1) Andrzej Bętkowski – Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Marek Bogusławski – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Marek Jońca – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3, art. 104 oraz art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), art. 207 ust.1 pkt 2, art. 207 ust. 12a pkt 1 i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 305, z późn. zm.), art. 6 i art. 9 ust.1 pkt 2, ust. 2 pkt 8 i 9 lit. a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 547)

po rozpatrzeniu wniosku:

w sprawie:

ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej Decyzją nr 146/22 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego dnia 2 marca 2022 r. określającą spółce:
....., przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW..... wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu: 22 czerwca 2022 r.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 orzeka:
utrzymać w mocy decyzję Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 146/22 z dnia 2 marca 2022r.

UZASADNIENIE

Przedmiotem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wniesionego przez spółkę:
....., jest podjęta w dniu 2 marca 2022 przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwana dalej „Instytucją Zarządzającą” lub „Organem”), decyzja administracyjna nr 146/22 (zwana dalej „decyzją”) orzekająca o zwrocie przez spółkę:
....., dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (zwany dalej „EFRR”) wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwany dalej: „RPOWŚ 2014-2020”) na podstawie umowy nr RPSW..... zawartej w dniu 3 czerwca 2019 r. o dofinansowanie projektu pn.: „.....”
(zwaną dalej „umową o dofinansowanie”).

W przedmiotowej decyzji zgodnie z art. 207 ust. 12a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.), zwanej dalej „u.f.p.”, zawarto pouczenie o możliwości zwrócenia się do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia lub wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy sporządzony przez pełnomocnika
..... (zwanej dalej „Stroną” lub „Beneficjentem”), radcę
prawnego

.....
.....wpłynął na Kancelarię Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w dniu 1 kwietnia 2022 r. (data stempla pocztowego z dnia 28 marca 2022 r.) tj. w przewidzianym prawem terminie.

W przedmiotowym wniosku Beneficjent zaskarżył otrzymaną decyzję w całości i wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr 146/22 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 2 marca 2022 r. doręczoną w dniu 14 marca 2022 r.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wykonującego zadania Instytucji Zarządzającej do rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wynika z art. 207 ust. 12a pkt 1 u.f.p. Zgodnie z art. 67 ust.1 w zw. z art. 60 pkt 6 u.f.p. do spraw dotyczących należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich stosuje się przepisy ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego, zwany dalej „K.p.a.” i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r., poz. 1540, z późn. zm.). W związku z powyższym, na podstawie art. 127 § 3 K.p.a. wniosek Strony o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczący zwrotu środków przekazanych w ramach dofinansowania podlega rozpoznaniu przy odpowiednim zastosowaniu przepisów K.p.a. dotyczących odwołań od decyzji.

Instytucja Zarządzająca rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy posiada uprawnienia organu odwoławczego, o których mowa w art. 138 § 1 K.p.a., a zatem jest uprawniona do kontroli wydanej uprzednio decyzji oraz do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

W wyniku analizy materiałów zgromadzonych w sprawie Instytucja Zarządzająca stwierdza, że wydana w dniu 2 marca 2022 r. Decyzja Instytucji Zarządzającej nr 146/22 określająca

Beneficjentowi:

kwotę dofinansowania do zwrotu ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW....., termin od którego nalicza się odsetki oraz sposób zwrotu środków, została wydana w sposób prawidłowy i tym samym utrzymuje ją w mocy.

Instytucja Zarządzająca rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przeprowadziła analizę i ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz dokonała następujących ustaleń faktycznych:

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, zwana dalej „Instytucją Zarządzającą”, „IZ” lub „Organem”, ogłosił w dniu 29 maja 2018 r. jednoetapowy konkurs zamknięty nr RPSW.01.02.00-IZ.00-26-204/18 naboru wniosków o dofinansowanie projektów w ramach Osi priorytetowej 1 - „Innowacje i nauka” Działania 1.2 - „Badania i rozwój w sektorze świętokrzyskiej przedsiębiorczości” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020. Typ 1 projektu: Infrastruktura badawczo-rozwojowa w przedsiębiorstwach. Nabór wniosków o dofinansowanie ustalono na okres od 29.06.2018 r. do 28.09.2018 r.

W treści ogłoszenia o ww. konkursie zawarto informację, iż szczegółowe zasady składania wniosków zostały zamieszczone w Regulaminie konkursu zamkniętego nr RPSW. 01.02.00-IZ.00-26-204/18 dostępnym na stronie internetowej Instytucji Zarządzającej tj. www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl oraz na portalu Funduszy Europejskich www.funduszeuropejskie.gov.pl.

Przedmiotowy regulamin, będący załącznikiem do Uchwały nr 4384/18 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 03 października 2018 r. stanowił uszczegółowienie informacji zawartych w ww. ogłoszeniu konkursowym.

Przed sporządzeniem wniosku o dofinansowanie każdy wnioskodawca był zobowiązany do zapoznania się z dokumentami, zamieszczonymi na stronie internetowej www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl, w skład których wchodziły m.in.:

- załącznik 2 „wzór wniosku o dofinansowanie realizacji projektu w ramach osi priorytetowych 1-7 Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020

- załącznik 11 „wzór umowy o dofinansowanie projektu ramach RPOWŚ na lata 2014 – 2020” wraz z załącznikami.

Ponadto, każdy wnioskodawca zgodnie z niniejszym Regulaminem zobowiązany był również do zapoznania się z dokumentem pn. „Wytyczne w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020”, opracowanym przez Ministra Infrastruktury i Rozwoju, zamieszczonym na stronie internetowej www.funduszeuropejskie.gov.pl. oraz Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 3 września 2015 r. w sprawie udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach regionalnych programów operacyjnych na lata 2014-2020 (Dz.U. 2015 poz.1465).

Jednocześnie w wykazie obowiązujących aktów prawnych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwany dalej: „RPOWŚ 2014-2020”) we wzorze Umowy o dofinansowanie, zamieszczonym na stronie internetowej www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl, wskazano, iż obowiązują zapisy Ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, zwanej dalej: „ustawą wdrożeniową”.

Ponadto, w wykazie obowiązujących aktów prawnych znajdującym się w ww. wzorze Umowy o dofinansowanie wskazano, iż obowiązują zapisy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347/320 z 20.12.2013 r.), zwanego dalej: „Rozporządzeniem UE nr 1303/2013” lub „Rozporządzeniem Ogólnym”.

Ponadto, w ww. wzorze umowy o dofinansowanie projektu w § 1 ust. 4 zamieszczono definicję pojęcia wytycznych.

W § 1 ust. 6 wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję pojęcia „projektu”.

W § 1 ust. 8 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję wydatków kwalifikowalnych.

W § 1 ust. 10 ww. wzoru umowy o dofinansowanie zawarto definicję wniosku o dofinansowanie.

W § 1 ust. 11 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję umowy.

W § 1 ust. 33 i ust. 34 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję rozpoczęcia realizacji i zakończenia realizacji.

W § 1 ust. 38 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję nieprawidłowości.

W § 1 ust. 39 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję korekty finansowej.

W treści § 2 ust. 6 ocena kwalifikowalności poniesionego wydatku dokonywana jest w szczególności na podstawie wytycznych, o których mowa w § 1 ust. 4 lit. e), zapisów SzOOP oraz Regulaminu konkursu przede wszystkim w trakcie realizacji Projektu poprzez weryfikację wniosków o płatność oraz w trakcie kontroli Projektu, w szczególności kontroli w miejscu realizacji Projektu lub siedzibie Beneficjenta. Niemniej, na etapie oceny wniosku o dofinansowanie dokonywana jest ocena kwalifikowalności planowanych wydatków. Przyjęcie danego Projektu do realizacji i podpisanie z Beneficjentem Umowy o dofinansowanie nie oznacza, że wszystkie wydatki, które Beneficjent przedstawi we wniosku o płatność w trakcie realizacji Projektu, zostaną poświadczane, zrefundowane lub rozliczone (w przypadku systemu zaliczkowego). Ocena kwalifikowalności poniesionych wydatków jest prowadzona także po zakończeniu realizacji Projektu w zakresie obowiązków nałożonych na Beneficjenta Umową oraz wynikających z przepisów prawa.

Ponadto, w § 3 ust. 1 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu określono obowiązek Beneficjenta polegający na jego zobowiązaniu „do realizacji Projektu z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i krajowego, w szczególności w oparciu o ustawę o finansach publicznych w zakresie dotyczącym wydatkowania środków publicznych, wytycznymi horyzontalnymi, a także procedurami w ramach Programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu, o których mowa w § 7 Umowy w trakcie realizacji Projektu oraz w okresie jego trwałości”.

W treści § 7 ust. 1 wzoru umowy wskazano, że *Beneficjent zobowiązuje się do realizacji Projektu w sposób, który zapewni osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu zakładanych we wniosku o dofinansowanie w trakcie realizacji oraz w okresie trwałości Projektu.* Natomiast w ust. 2 wskazano: *w przypadku braku osiągnięcia zakładanych wskaźników na koniec okresu realizacji Projektu Beneficjent zobowiązany jest do zwrotu dofinansowania w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością docelową wskaźnika a osiągniętą wartością wskaźnika lub całości dofinansowania w przypadku nieosiągnięcia celu Projektu.*

W dalszej części ww. wzoru umowy wskazano w § 10, że *„Jeżeli zostanie stwierdzone, że Beneficjent wykorzystał całość lub część dofinansowania niezgodnie z przeznaczeniem, bez zachowania obowiązujących procedur, lub pobrał całość lub część dofinansowania w sposób nienależny albo w nadmiernej wysokości, Beneficjent zobowiązuje się do zwrotu tych środków, odpowiednio w całości lub w części, wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków na rachunek Beneficjenta, na zasadach określonych w ufp.*”, a w przypadku, gdy te środki, podlegające zwrotowi nie zostałyby w odpowiednim terminie zwrócone przez Beneficjenta to Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin od którego nalicza się odsetki (vide § 10 ust. 5 wzoru umowy).

Do przedmiotowego konkursu zamkniętego przystąpiła

.....
składając w dniu 27 września 2018 r. wniosek o dofinansowanie projektu pn.:

„.....” na wnioskowaną kwotę dofinansowania w wysokości: zł.

W wyniku przeprowadzonej oceny formalnej i merytorycznej, przedmiotowy wniosek o dofinansowanie, zwany również „Projektem”, na podstawie Uchwały Nr 31/18 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 12 grudnia 2018 r. został zakwalifikowany do wsparcia w ramach Działania 1.2 w kwocie dofinansowania w wysokości: zł, uzyskując punktów i miejsce na liście rankingowej projektów złożonych i wybranych do wsparcia w ramach przedmiotowego konkursu.

W wyniku ww. pozytywnej oceny formalnej i merytorycznej projektu, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, działając jako Instytucja Zarządzająca RPOWŚ na lata 2014-2020 zawarł w dniu

..... Z,
jako Beneficjentem tego Programu, Umowę nr RPSW..... o dofinansowanie
Projektu nr RPSW..... pn.:
„.....” (zwaną dalej „umową
o dofinansowanie”) na kwotę dofinansowania ze środków EFRR w łącznej wysokości zł.

Umowa o dofinansowanie zawarta z Beneficjentem w dniu w porównaniu do
ww. wzoru umowy obowiązującego na moment złożenia wniosku o dofinansowanie, zawierała
zaktualizowane postanowienia, zgodnie z obowiązującym na dzień jej podpisania wzorem umowy
o dofinansowanie. Beneficjent zobowiązany był do zapoznania się z warunkami i postanowieniami
zawartymi w przedmiotowej Umowie o dofinansowanie przed jej podpisaniem. W niniejszej
Umowie o dofinansowanie znalazły się wszystkie wyżej omówione postanowienia zawarte w jej
wzorze, stanowiącym załącznik do ww. Regulaminu konkursu zamkniętego.

W związku z czym, Beneficjent podpisując ww. umowę o dofinansowanie został poinformowany,
że zobowiązany jest do realizacji Projektu z należytą starannością, w szczególności ponosząc
wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z zobowiązującymi przepisami prawa
unijnego i krajowego, w szczególności w oparciu o zapisy wytycznych horyzontalnych oraz
zgodnie z procedurami w ramach Programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową
realizację Projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie **celów zakładanych we wniosku o
dofinansowanie**.

Umowa o dofinansowanie jasno i precyzyjnie określała prawa i obowiązki Stron, a Beneficjent
zawierając umowę zobowiązał się do przestrzegania jej zapisów.

Zgodnie z postanowieniami art. 23 ust.1 ustawy wdrożeniowej oraz § 14 Umowy o dofinansowanie
Instytucja Zarządzająca przeprowadziła kontrolę końcową Projektu w miejscu realizacji projektu w
dniu 18.01.2021 r. oraz na dokumentach doręczonych przez Beneficjenta do IZ RPOWŚ w dniu
22.02.2021 r. W wyniku kontroli sporządzono w dniu 26.05.2021 r. ostateczną Informację
Pokontrolną NR 1/N/I/RPO/2021-P (pismo znak KC-I.432.19.1.2021), w której Instytucja
Zarządzająca ustaliła, że zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie Beneficjent zobowiązany był do
zakupu sześciu maszyn, których zakup oznaczał stworzenie infrastruktury zaplecza badawczo –
rozwojowego i miał umożliwić Beneficjentowi przeprowadzenie badań nad strunami
diamentowymi. Celem projektu, zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie było:

- przeprowadzenie badań nad różnymi technikami łączenia segmentów tnących ze strunami diamentowymi,
- opracowanie i wdrożenie najbardziej efektywnej technologii łączenia segmentów tnących ze strunami diamentowymi
- opracowanie i wdrożenie technologii regeneracji strun diamentowych,
- badania nad możliwością zmniejszenia grubości strun diamentowych w celu oszczędności obrabianego materiału przy zachowaniu wymagań wytrzymałościowych,
- badania nad optymalizacją kosztów produkcji segmentów tnących oraz strun diamentowych.

Ponadto, zakupione w ramach projektu urządzenie do montażu segmentów tnących miało umożliwić na etapie montażu segmentów przeprowadzenie badań służących określeniu najlepszego sposobu łączenia elementów tnących do struny, wykonaniu analizy skutków eliminacji metali toksycznych podczas spajania a docelowo opracowaniu technologii spajania tworzącej najbardziej wytrzymałe połączenie. Natomiast urządzenie do prostowania i naprężenia wstępnego strun diamentowych miało umożliwić wykonanie analizy najbardziej wydajnej formy naprężania struny diamentowej, wykonanie analizy wytrzymałości struny na naprężenia, siły zgniatania i skręcania oraz, przy napięciu przekraczającym 16 ton, pozwolić stworzyć bezpieczną strunę posiadającą atest dopuszczający do sprzedaży przyszłego produktu.

Dodatkowo, zakres badań, które miały zostać zrealizowane zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie został przez Beneficjenta uszczegółowiony w biznes planie. W przedmiotowym dokumencie Beneficjent wskazał, że po stworzeniu zaleca badawczo – rozwojowego umożliwiającego badania nad strunami diamentowymi będą powadzone w szczególności prace nad:

- stworzeniem prototypu struny diamentowej bezkobaltowej (technologia opracowywana wraz z),
- opracowaniem optymalnej konstrukcji segmentów tnących, pozwalającej na najbardziej pewne połączenie ze strunami oraz minimalizującej ich obciążenie w czasie pracy,
- analizą spoinowania powierzchni tnącej diamentowej i nośnika powierzchni tnącej (dobór łącznika, dobór stali, dobór twardości powierzchni),
- wdrożeniem technologii lutowania twardego,
- analizą możliwości napinania struny diamentowej (nie mniej niż 16 ton),
- rozwiązaniem problemów rozchodzenia się naprężeń, wyeliminowaniu ryzyka zmęczenia materiałowego,
- analizą naprawy uszkodzeń spowodowanych przez użytkowanie.

Natomiast rezultatem zrealizowanych prac badawczych miało być:

- opracowanie nowego produktu jakim jest struna diamentowa,
- eliminacja kobaltu w całym procesie,
- opracowanie nowych form spoiwa łączącego strunę z warstwą tnącą diamentu,
- opracowanie technologii zapewniającej minimalną szerokość szczeliny cięcia, odpowiednią szybkość cięcia materiału, niewielkie uszkodzenia w objętości struktury krystalicznej, zminimalizowanie naprężenia mechanicznego, zminimalizowanie naprężenia cieplnego, właściwą geometrię uzyskiwanych płytek, brak wykruszenia, uzyskiwanie oczekiwanej struktury geometrycznej krawędzi, łatwość eksploatacji obrabiarki, możliwość odzyskiwania odpadów.

W celu potwierdzenia wykonania zakresu badań, wymienionych zarówno we wniosku o dofinansowanie jak również w załączniku – w Biznes Planie projektu pod nazwą

„.....” Beneficjent w toku kontroli przeprowadzonej w miejscu realizacji projektu przedłożył następujące dokumenty:

- 1) wniosek o udzielenie patentu na wynalazek pn. Kompozycja łatwospiekalnego proszku na bazie żelaza,
- 2) opis innowacji technologicznej pn. Innowacyjna technologia mocowania segmentów diamentowych w procesie produkcji strun diamentowych.

Po zakończeniu czynności kontrolnych Pan złożył oświadczenie, że w trakcie czynności kontrolnych, tj. w dniu **18.01.2021** r. dostarczył i udostępnił kontrolującemu **całą dokumentację** związaną z realizacją projektu.

Zdaniem zespołu kontrolnego przedłożone przez Beneficjenta dokumenty nie pozwoliły na stwierdzenie iż Beneficjent wykonał prace badawcze w zakresie wskazanym we wniosku o dofinansowanie oraz w/w załączniku do tego wniosku. Z tego względu kontrolujący zwrócili się do Beneficjenta o przedłożenie sprawozdań z badań przeprowadzonych w ramach realizowanego projektu. Beneficjent w celu potwierdzenia realizacji zakresu rzeczowego projektu, w dniu 22.02.2021r. przedłożył IZ RPOWŚ następujące dowody:

- 1) kartę technologiczną segmentu tnącego – technologia segmentu – 02.P.11.00006, z dnia 04.03.2020 r.,
- 2) kartę technologiczną struny diamentowej 02.W.57.0004, z dnia 21.04.2020 r.,
- 3) kartę technologiczną struny diamentowej 02.W.57.0004, z dnia 21.04.2020 r., - proces montażu struny diamentowej,

- 4) zlecenie, z dnia 05.05.2020 r., na wykonanie 9 szt. strun diamentowych 02.W.57.0004 oraz fakturę VAT nr 84/SKW2/2020, z dnia 22.05.2020 r. ze wskazaniem nr dokumentu magazynowego,
- 5) raport z badań wytrzymałościowych spoiw dedykowanych dla segmentów tnących strun diamentowych, z dnia 21.11.2019 r.,
- 6) sprawozdanie z badań proszku LGs oraz mieszanki proszków stanowiącej jego alternatywne rozwiązanie bez udziału kobaltu, za okres 01-03.2020 r.,
- 7) analiza wytrzymałości spoiny Ag49Cu łączącej segmenty tnące z korpusem struny diamentowej z dnia 23.03.2020 r.,
- 8) wydruki ze stron internetowych firmy – producenta lutów twardych oraz topników z oferowanymi przez tą firmę lutami twardymi oraz topnikami oraz kartę charakterystyki lutu twardego AS49, oferowanego przez firmę,
- 9) instrukcję technologiczną regeneracji strun diamentowych,
- 10) wyjaśnienia dotyczące złożonego wniosku patentowego pn. Kompozycja łatwospiekalnego proszku na bazie żelaza i sposób jej wytwarzania.

W wyniku weryfikacji, przedłożonej przez Beneficjenta dokumentacji związanej z realizacją projektu Instytucja Zarządzająca stwierdziła co następuje:

1. Beneficjent nie przedłożył żadnego dowodu potwierdzającego osiągnięcie wskazanych we wniosku o dofinansowanie celów projektu:

- a) badania nad możliwością zmniejszenia grubości strun diamentowych w celu oszczędności obrabianego materiału przy zachowaniu wymagań wytrzymałościowych,
- b) badania nad optymalizacją kosztów produkcji segmentów tnących oraz strun diamentowych,
- c) opracowanie i wdrożenie najbardziej efektywnej technologii łączenia segmentów tnących ze strunami diamentowymi. IZ nie może uznać za opracowanie i wdrożenie najbardziej efektywnej technologii łączenia segmentów tnących ze strunami diamentowymi tylko samego faktu, że Beneficjent dokonał wyboru lutu twardego oraz topnika ze stron internetowych firmy oraz wyboru lutu twardego AS49 firmy Należy wskazać, iż Beneficjent nie przedłożył żadnych sprawozdań z których wynikałoby, że łączenie segmentów tnących z korpusem struny diamentowej przy zastosowaniu lutu twardego AS49 firmy jest rozwiązaniem najbardziej efektywnym, tj. bardziej efektywnym zarówno od innych sposobów łączenia segmentów tnących, np. przy zastosowaniu spawania laserowego lub zgrzania elektrooporowego jak i bardziej efektywne od łączenia z zastosowaniem lutów

twardych oferowanych przez innych producentów np. przez firmyczy też

.....

Z tego względu nie można także uznać, iż Beneficjent przy pomocy urządzenia do montażu segmentów tnących na etapie montażu segmentów tnących przeprowadził badania służące:

- określeniu najlepszego sposobu łączenia elementów tnących do struny,
- wykonaniu analizy skutków eliminacji metali toksycznych podczas spajania,
- docelowo opracowaniu technologii spajania tworzącej najbardziej wytrzymałe połączenie.

Należy również wskazać, iż Beneficjent nie przedłożył żadnych sprawozdań z których wynikałoby wykonanie następujących badań przy użyciu urządzenia do prostowania i naprężania wstępnego strun diamentowych:

- wykonanie analizy najbardziej wydajnej formy naprężania struny diamentowej,
- wykonanie analizy wytrzymałości struny na naprężenia, siły zgniatania i skręcania,
- wykonanie badań których celem było, stworzenie bezpiecznej struny, posiadającej atest dopuszczający do sprzedaży przyszłego produktu, przy napięciu przekraczającym 16 ton.

2. Beneficjent nie przedłożył żadnego dowodu potwierdzającego realizację następujących prac badawczych, wymienionych w załączniku do wniosku o dofinansowanie, tj. w Biznes Planie:

- a) opracowania optymalnej konstrukcji segmentów tnących, pozwalającej na najbardziej pewne połączenie ze strunami oraz minimalizującej ich obciążenie w czasie pracy, (brak sprawozdań z badań – z tego względu nie można stwierdzić, iż segment tnący wskazany w karcie technologicznej stanowi optymalną konstrukcję segmentów tnących pozwalającą na najbardziej pewne połączenie ze strunami oraz minimalizującą ich obciążenie w czasie pracy. Wątpliwości te wydają się być zasadne jeżeli wziąć pod uwagę, iż w zleceniu na wykonanie prototypowej partii strun diamentowych jest mowa o „uzbrojenie tych strun w segmenty tnące firmynie zaś opracowane przez Beneficjenta segmenty tnące, zgodne z kartą technologiczną nr 017 z dnia 04.03.2020 r.
- b) analizy możliwości napinania struny diamentowej (nie mniej niż 16 ton),
- c) rozwiązywania problemów rozchodzenia się naprężenia, wyeliminowania ryzyka zmęczenia materiałowego,
- d) analizy naprawy uszkodzeń spowodowanych przez użytkowanie.

Nadto, należy zaznaczyć, iż w toku kontroli zespół kontrolny powziął wątpliwości w kwestii stworzenia prototypowej struny bezkobaltowej. Wątpliwości wynikały z następujących okoliczności:

- z treści przedłożonej przez Beneficjenta analizy wytrzymałości spoiny Ag49Cu łączącej segmenty tnące z korpusem struny diamentowej z dnia 23.03.2020 r. wynika, iż segmenty spajane lutem twardym Ag49Cu pomimo uzyskiwania siły zrywania powyżej 25Nm w procesie lutowania indukcyjnego, odpadają w trakcie cięcia granitu. W w/w analizie wskazano również, że „Sugeruje się szukać rozwiązań problemu w materiałach pozwalających na kompensację sił rozciągających pomiędzy spoiną a korpusem struny. Należy podnieść, iż Beneficjent **nie przedłożył żadnych sprawozdań z badań ani innych dowodów potwierdzających wykonanie czynności**, których rezultatem byłoby stworzenie lub wybór materiałów pozwalających na kompensację sił rozciągających pomiędzy spoiną a korpusem struny i minimalizujących ryzyko odpadania segmentów tnących w trakcie cięcia granitu, (z treści przedłożonych przez Beneficjenta dowodów wynika, iż czynności, których rezultatem byłoby wytworzenie lub wybór materiałów pozwalających na kompensację sił rozciągających pomiędzy spoiną a korpusem struny i minimalizujących ryzyko odpadania segmentów tnących w trakcie cięcia granitu powinny być wykonane w okresie pomiędzy 23.03.2020 r., tj. dniem sporządzenia analizy wytrzymałości spoiny Ag49Cu łączącej segmenty tnące z korpusem struny diamentowej oraz 21.04.2020 r., tj. dniem sporządzenia karty technologicznej nr 023 struny diamentowej 02.W.57.00004),
- z treści przedłożonych przez Beneficjenta kart technologicznych: segmentu 02.P.11.00006 LGMC, (karta technologiczna nr 017 z dnia 04.03.2020 r.), struny diamentowej 02.W.57.0004, (karta technologiczna nr 23 z dnia 21.04.2020 r.) wynika, że elementem prototypowej struny diamentowej miały być segmenty tnące, wytworzone zgodnie z technologią segmentu 02/P.11.00006 LGMC, tymczasem z treści przedłożonego zlecenia produkcyjnego, z dnia 05.05.2020 r., które zdaniem Beneficjenta jest dowodem wykonania prototypowej partii strun diamentowych, wynika, iż elementem struny diamentowej będącej przedmiotem w/w zlecenia produkcyjnego są segmenty tnące oferowane przez firmę (segmenty tnące:,),
- brak jest jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego udział przy opracowywaniu technologii prototypowej struny diamentowej,
- z treści wniosku patentowego, z którego wynika, iż dotyczy on kompozycji łatwospiekalnego proszku na bazie żelaza i sposobu jego wytwarzania, przeznaczonego zwłaszcza do wytwarzania pił linowych. W tym przypadku zespół kontrolny uwzględnił stanowisko Beneficjenta przedstawione w piśmie z dnia 18.02.2021 r., w którym Beneficjent wskazał, iż zaproponowany w zgłoszeniu

wynalazek może mieć zastosowanie również w produkcji segmentów do innych narzędzi, w tym również do strun diamentowych.

Reasumując, IZ przyjęła, iż Beneficjent, mimo braku zastosowania segmentów tnących wskazanych w karcie technologicznej segmentu 02.P.11.00006 LGMC, (karta technologiczna nr 017 z dnia 04.03.2020 r.) oraz mimo braku sprawozdań z badań lub innych dowodów potwierdzających wykonanie czynności, których rezultatem byłoby stworzenie lub wybór materiałów pozwalających na kompensację sił rozciągających pomiędzy spoiną a korpusem struny i minimalizujących ryzyko odpadania segmentów tnących w trakcie cięcia granitu, stworzył prototypową partię strun diamentowych z zastosowaniem łatwospiekalnego proszku na bazie żelaza.

Jednak następstwem braku przeprowadzenia prac badawczych w znacznej części było nieosiągnięcie następujących rezultatów prac badawczych:

- 1) opracowania nowych form spoiwa łączącego strunę z warstwą tnącą diamentu,
- 2) opracowania technologii zapewniającej: minimalną szerokość szczeliny cięcia, odpowiednią szybkość cięcia materiału, niewielkie uszkodzenia w objętości struktury krystalicznej, zminimalizowanie naprężenia mechanicznego, zminimalizowanie naprężenia cieplnego, właściwą geometrię uzyskiwanych płytek, brak wykruszania, uzyskiwanie oczekiwanej struktury geometrycznej krawędzi, łatwość eksploatacji obrabiarki, możliwość odzyskiwania odpadów. IZ zaznaczyła, iż opracowanie w/w technologii wymagałoby przeprowadzenia na prototypowych strunach diamentowych szeregu badań, w tym również badań eksploatacyjnych w rzeczywistych warunkach pracy w zakładzie kamieniarskim, podobnych do badań jakie zostały przeprowadzone w odniesieniu do prototypowych lin diamentowych, przedstawionych na s.11-12 wniosku patentowego. Bez przeprowadzenia takich badań, brak jest możliwości wykazania przez Beneficjenta, iż opracowana technologia zapewnia zachowanie w/w parametrów technologicznych. Mając powyższe na uwadze IZ wskazała, iż w zakresie rzeczowym, w części dotyczącej zakresu badań które Beneficjent był zobowiązany wykonać, projekt został zrealizowany niezgodnie z wnioskiem i umową o dofinansowanie.

Instytucja Zarządzająca stwierdziła, że Beneficjent, nie realizując zakresu rzeczowego projektu w części dotyczącej badań, które powinny były być wykonane w toku realizowanego projektu, nie zrealizował celów projektu określonych we wniosku o dofinansowanie, tym samym naruszył § 7 ust. 1 i 2 umowy o dofinansowanie oraz przepisy podrozdziału 6.2 pkt 3 lit. e) i f) Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego,

Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020 (zwane dalej „Wytoczne”)

W związku z powyższym IZ RPO WŚ 2014-2020 na podstawie art. 143 Rozporządzenia UE nr 1303/2013 oraz art. 9 ust. 2 pkt 8 ustawy wdrożeniowej ustaliła kwotę wydatków poniesionych nieprawidłowo, związaną ze stwierdzoną nieprawidłowością indywidualną w następujący sposób:

$$Wk = W\% \times Wkw$$

$$1\ 131\ 450,00\ \text{zł} = 100\% \times 1\ 131\ 450,00\ \text{zł}$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

Wk – wartość korekty finansowej,

W% – stawka procentowa.

Wkw – wartość faktycznie poniesionych wydatków kwalifikowalnych na zakup urządzeń, ujętych we wnioskach o płatność przedkładanych IZ RPO WŚ w toku realizacji projektu nr RPSW.....

Jednocześnie biorąc pod uwagę montaż finansowy i poziom dofinansowania, obniżenie wartości korekty finansowej wydatków wyniosło:

$$(463\ 894,50\ \text{zł} / 1\ 131\ 450,00\ \text{zł}) \times 1\ 131\ 450,00\ \text{zł} = 463\ 894,50\ \text{zł}$$

Reasumując, IZ RPO WŚ na lata 2014-2020 stwierdziła, że Beneficjent, nie realizując zakresu rzeczowego projektu w części dotyczącej badań, które powinny były być wykonane w toku realizowanego projektu, **nie zapewnił osiągnięcia celów projektu** określonych we wniosku o dofinansowanie, tym samym Beneficjent naruszył **§ 7 ust. 1 i 2 umowy o dofinansowanie** projektu oraz **przepisy podrozdziału 6.2 pkt 3 lit. e) i f) Wytocznych**, tym samym doszło do uszczerbku w budżecie Unii Europejskiej z tytułu nie osiągnięcia celu projektu przez Beneficjenta. **Biorąc powyższe pod uwagę IZ RPO WŚ 2014-2020 uznała za wydatek niekwalifikowalny kwotę w wysokości 1 131 450,00 zł, w tym łączna kwota dofinansowania 463 894,50 zł** oraz zaleciła zwrot pobranego dofinansowania w kwocie 463 894,50 zł powiększonego o należne odsetki umowne, wyliczone zgodnie z § 10 ust. 1 umowy o dofinansowanie, w terminie 14 dni od doręczenia Informacji Pokontrolnej.

Informacja Pokontrolna Nr 1/N/I/RPO/2021-P została podpisana przez
..... tym samym należy przyjąć iż Beneficjent zgodził się na ustalenia w niej zawarte. Jednocześnie należy podkreślić, że podpisując umowę o dofinansowanie Beneficjent

dobrowolnie i bez zastrzeżeń zobowiązał się do poddania kontroli instytucji udzielającej dofinansowania.

W związku z brakiem zwrotu środków dofinansowania Instytucja Zarządzająca RPOWŚ na lata 2014-2020 pismem znak: IR-XIV.432.1.41.2021 z dnia 07.09.2021 r. poinformowała Beneficjenta, iż kwota w łącznej wysokości: 463 894,50 zł stanowi dofinansowanie wykorzystane z naruszeniem procedur wskazanych w art. 184 u.f.p. oraz, zgodnie z zapisami art. 207 ust. 8 u.f.p., wezwała Beneficjenta do zwrotu wykorzystanego z naruszeniem procedur dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w wysokości: 463 894,50 zł wraz z należnymi odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych w terminie 14 dni kalendarzowych od dnia doręczenia wezwania. Beneficjent odebrał wezwanie w dniu 17.09.2021 r.

W związku z brakiem zwrotu środków dofinansowania Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.1.41.2021 z dnia 01.12.2021 r. w oparciu o art. 61 § K.p.a. oraz zgodnie z art. 207 u.f.p. zawiadomiła Beneficjenta jako Stronę w przedmiotowej sprawie, że zostało wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie wydania decyzji określającej przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 a także termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków. W przedmiotowym zawiadomieniu Instytucja Zarządzająca wyznaczyła Stronie 7 dniowy termin na wniesienie uwag oraz zapoznanie się z materiałami dotyczącymi sprawy.

Instytucja Zarządzająca poinformowała również, że zgodnie z art. 41 K.p.a. w toku postępowania strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ prowadzący postępowanie o każdej zmianie swojego adresu. W razie zaniedbania ww. obowiązku doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny.

Przedmiotowe zawiadomienie Beneficjent odebrał w dniu 10 grudnia 2021 roku.

W związku z mailem otrzymanym w dniu 3 grudnia 2021 roku w sprawie pełnomocnictwa

.....
....., IZ pismem znak IR-XIV.432.1.41.2021 z dnia 04.01.2022 r. poinformowała, że zgodnie z treścią art. 33 § 3 K.p.a. Pełnomocnik zobowiązany jest do dołączenia do akt sprawy oryginału lub urzędowo poświadczonego odpisu pełnomocnictwa oraz, że przesłanie kopii pełnomocnictwa za pośrednictwem poczty elektronicznej nie może zostać uznane za prawidłowe i wywołujące skutki prawne wobec organu.

Równocześnie pismem znak IR-XIV.432.1.41.2021 z dnia 04.01.2022 r. Instytucja Zarządzająca zawiadomiła o wydłużeniu terminu załatwienia sprawy do 18.03.2022 r.

Następnie, w dniu 10.01.2022 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynął wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków, pełniącego funkcjęoraz, pełniącego funkcję , złożony przez Pełnomocnika Beneficjenta radcę prawnego wraz z potwierdzonym za zgodność z oryginałem pełnomocnictwem udzielonym radcom prawnym z tejże spółki, obejmującym swym zakresem umocowanie do reprezentowania przed wszystkimi organami władzy publicznej, w postępowaniach administracyjnych oraz przed sądami administracyjnymi wszystkich instancji a także do wykonywania wszelkich czynności prawnych i faktycznych związanych ze sprawą.

Instytucja Zarządzająca po rozpatrzeniu wniosku postanowiła nie uwzględnić wniosku Beneficjenta o przeprowadzenie ww. dowodów w sprawie, gdyż okoliczności, które miałyby zostać udowodnione, albo nie są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy albo zostały już bezspornie udowodnione za pomocą innych środków dowodowych (Informacja Pokontrolna, pisma Beneficjenta, wnioski o dofinansowanie i Biznes plan). W związku z powyższym w dniu 26 stycznia 2022 roku Instytucja Zarządzająca wydała postanowienie nr 158/22 o odmowie uwzględnienia wniosku dowodowego dotyczącego przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków:

- 1)
- 2)

W ww. postanowieniu Instytucja Zarządzająca wskazała, że odmowa przeprowadzenia zawioskowanych dowodów nie wyłącza prawa Beneficjenta do złożenia innych wniosków, czy też przedstawienia dokumentów, których nie przedstawił podczas kontroli, celem wykazania okoliczności mających znaczenie dla sprawy oraz wskazała, że celem regulacji zawartej w art. 78 § 2 K.p.a. jest uniemożliwienie Stronie przeciągania postępowania przez zgłaszanie zbędnych wniosków dowodowych, tj. takich okoliczności, które już zostały bezspornie ustalone (patrz Ostateczna informacja Pokontrolna wraz z pismem z dnia 26.05.2021 r.). Organ administracji jest zatem uprawniony do oceny potrzeby przeprowadzenia dowodu i nie naruszy przepisów postępowania administracyjnego, jeżeli odmówi przeprowadzenia dowodu, powołując się na zbędność jego przeprowadzenia (por. wyrok NSA z 17 marca 1986 r., III SA 1160/85). Na

powyższe wskazuje również teza wyroku NSA z dnia 28 maja 2020r IGSK 1768/19: „Stronie nie przysługuje bezwzględne roszczenie procesowe o przeprowadzenie określonego dowodu. Ocena, czy przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy, należy do uznania organu.”

Następnie w dniu 31.01.2022 r. Instytucja Zarządzająca, stosownie do postanowień art. 10 § 1 K.p.a. sporządziła zawiadomienie Strony o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania decyzji w sprawie zwrotu przez Beneficjenta kwoty dofinansowania ze środków EFRR wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. W terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia, Strona mogła zapoznać się z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja i wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Dokumentacja została udostępniona do wglądu w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach, Departament Inwestycji i Rozwoju.

Mając na uwadze powyższe, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca RPOWŚ na lata 2014-2020 podjął w dniu 2 marca 2022 r. decyzję nr 146/22 orzekającą o zwrocie przez Beneficjenta kwoty środków dofinansowania z EFRR w łącznej wysokości: **463 894,50 zł** (słownie: czterysta sześćdziesiąt trzy tysiące osiemset dziewięćdziesiąt cztery zł, 50/100) zł, tytułem zwrotu całości dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. W uzasadnieniu swej decyzji Instytucja Zarządzająca wskazała, że **cel projektu nie został osiągnięty, wobec czego doszło do naruszenia postanowień § 7 ust. 1 i 2 umowy o dofinansowanie**, a co za tym idzie wszystkie środki wypłacone w ramach umowy o dofinansowanie zostały poniesione z naruszeniem procedur obowiązujących przy ich wykorzystaniu, o których mowa w art. 207 u.f.p, w związku z czym podlegają zwrotowi. W przedmiotowej decyzji zgodnie z art. 207 ust. 12a pkt 1 u.f.p. zawarto pouczenie o możliwości zwrócenia się do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia lub wniesienia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargi na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy sporządzony przez pełnomocnika spółki

....., radcę prawnego

..... wpłynął na Kancelarię Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w dniu

1 kwietnia 2022 r. (data stempla pocztowego z dnia 28 marca 2022 r.) tj. w przewidzianym prawem terminie. Pełnomocnik spółki zaskarżonej decyzji zarzuca:

1. naruszenie art. 207 ust. 1 pkt 2 ustawy u.f.p. poprzez błędne przyjęcie, że miało miejsce wykorzystanie środków przeznaczonych na realizację programu finansowanego z udziałem środków europejskich z naruszeniem procedur,
2. naruszenie art. 2 pkt 36 Rozporządzenia Parlamentu i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. poprzez przyjęcie przez Organ, że doszło do nieprawidłowości oraz wystąpienie w związku z tym szkody w budżecie UE,
3. naruszenie art. 75 § 1 k.p.a. poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z zeznać świadków, których zeznania przyczyniłyby się do wyjaśnienia sprawy tj. ustalenia, że Projekt został zrealizowany, a jego cele osiągnięte,
4. naruszenie zasady prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7 k.p.a., art. 77 k.p.a. oraz art. 80 k.p.a. poprzez przyjęcie, że Beneficjent nie zrealizował celów projektu,
5. naruszenie art. 81a § 1 k.p.a. poprzez niezastosowanie przez Instytucję Zarządzającą zasady rozstrzygnięcia wątpliwości na korzyść strony,
6. naruszenie rozdziału 6.2 pkt 3 lit. e) i f) poprzez przyjęcie, że doszło do poniesienia wydatków, które nie były niezbędne dla realizacji projektu i zostały w związku z tym poniesione,
7. naruszenie art. 143 ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie tj. niewzięcie pod uwagę dyspozycji tegoż przepisu, zgodnie z którym wymierzając korektę finansową pod uwagę należy brać charakter i wagę nieprawidłowości oraz straty finansowe dla budżetu, a wymierzana korekta powinna być proporcjonalna co skutkowałoby brakiem konieczności zwrotu całości dofinansowania.

Przed wydaniem niniejszej decyzji stosownie do postanowień art. 10 § 1 K.p.a. Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.1.41.2022 z dnia 26 kwietnia 2022 r. zawiadomiła Stronę, że został przygotowany materiał dowodowy do wydania decyzji w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy. Ponadto przedmiotowym pismem Organ powiadomił Stronę o możliwości zapoznania się w siedzibie Instytucji Zarządzającej z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja oraz o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego zawiadomienia. Jednocześnie zgodnie z art. 36 § 1 K.p.a. Instytucja Zarządzająca zawiadomiła, że ze względu na konieczność doręczenia niniejszego pisma oraz umożliwienia Stronie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz

zgłoszonych żądań, sprawa nie może być rozpatrzona w ustawowym terminie. W związku z tym zostanie ona załatwiona do dnia 30 czerwca 2022 r. Beneficjent odbiór ww. zawiadomienia potwierdził w dniu 5 maja 2022 r.

W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, co następuje.

Zgodnie z art. 6 ustawy wdrożeniowej, system realizacji programu operacyjnego zawiera warunki i procedury obowiązujące instytucje uczestniczące w realizacji programów operacyjnych, obejmujące w szczególności zarządzanie, monitorowanie, sprawozdawczość, kontrolę i ewaluację oraz sposób koordynacji działań podejmowanych przez instytucje. Podstawę systemu realizacji programu operacyjnego mogą stanowić w szczególności przepisy prawa powszechnie obowiązującego, wytyczne, szczegółowy opis osi priorytetowych programu operacyjnego, opis systemu zarządzania i kontroli oraz instrukcje wykonawcze zawierające procedury działania właściwych instytucji.

Następnie, zgodnie z treścią art. 9 ust.1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej instytucją zarządzającą jest zarząd województwa w przypadku regionalnego programu operacyjnego.

Ponadto, zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 8 i 9 lit. a ustawy wdrożeniowej, do zadań instytucji zarządzającej należy nakładanie korekt finansowych oraz odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych albo w umowie o dofinansowanie projektu, albo w decyzji o dofinansowaniu projektu.

Zgodnie z art. 207 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy u.f.p. w przypadku gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,

– podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.”

Słowem "procedura" określa się zazwyczaj normowany przepisami lub zwyczajami sposób prowadzenia lub załatwienia jakiejś sprawy. Pod pojęciem „inne procedury obowiązujące przy wykorzystaniu środków”, o których mowa w art. 208 ust. 1 ustawy o finansach publicznych (odpowiednio: art. 184 ufp) należy w związku z tym rozumieć reguły postępowania obowiązujące przy wykorzystywaniu środków pomocowych. Wspomniane reguły nie są przedmiotem regulacji prawa unijnego. Z kolei w prawie krajowym systemy realizacji programów operacyjnych krajowych i regionalnych tworzone są przede wszystkim aktami nie mającymi waloru przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Podstawą zobowiązania beneficjenta do wydatkowania otrzymanych środków (europejskich i innych środków pochodzących ze źródeł zagranicznych, niepodlegających zwrotowi) w określony sposób są wyłącznie: powszechnie obowiązujące przepisy prawa, umowa o dofinansowanie i wszelkie akty oraz dokumenty, które wiążą beneficjenta z mocy postanowień umowy o dofinansowanie. Złamanie przez beneficjenta procedur wydatkowania środków (europejskich i innych środków pochodzących ze źródeł zagranicznych, niepodlegających zwrotowi), wynikających z ratyfikowanych oraz nieratyfikowanych umów międzynarodowych regulujących rozdział określonych funduszy, z których przyznane zostało temu beneficjentowi dofinansowanie, stanowi przesłankę zwrotu środków w rozumieniu art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. W świetle art. 207 ust. 12a pkt 1 u.f.p. w przypadku wydania decyzji w pierwszej instancji przez instytucję zarządzającą służy wniosek do tej instytucji albo organu o ponowne rozpatrzenie sprawy. W związku z regulacją prawną art. 67 ust.1 u.f.p. do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy k.p.a. i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.).

Na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 547) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Na podstawie art. 46 ust. 2a ustawy. o samorządzie województwa decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

Na skutek wyboru projektu z danym beneficjentem zawierana jest umowa o dofinansowanie określająca wzajemne prawa i obowiązki stron tej umowy, a więc beneficjenta i organu

udzielającego. Potencjalny beneficjent ma możliwość zapoznania się z warunkami umowy, w tym z zasadami obowiązującymi przy wykorzystaniu dofinansowania i swobodnego podjęcia decyzji o nawiązaniu stosunku prawnego na zasadach określonych w umowie. Umowa o dofinansowanie zgodnie z przyjętym przez właściwą instytucję wzorem reguluje m.in. procedurę *realizacji projektu*. Przy takich rozwiązaniach przyjętych w prawie krajowym, należało uznać, że racjonalny ustawodawca stanowiąc w art. 208 ust. 1 ustawy o finansach publicznych (odpowiednio: art. 184 u.f.p.) o "innych procedurach" obowiązujących przy wykorzystywaniu środków finansowych musiał uwzględnić rangę przepisów regulujących omawianą kwestię.

Na podstawie art. 207 ust. 9 u.f.p. publicznych po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 8, organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej w rozumieniu ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków.

W związku z regulacją prawną art. 67 ust.1 u.f.p. do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy K.p.a. i odpowiednio przepisy działu III ustawy Ordynacja podatkowa.

W świetle art. 104 i art. 107 ustawy K.p.a. organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończąc sprawę w danej instancji.

W świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie województwa do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Podstawowy akt prawa krajowego, który określa zasady prowadzenia polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, podmioty prowadzące tę politykę oraz tryb współpracy między nimi, stanowi ustawa wdrożeniowa. Zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej za przygotowanie i prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku programu regionalnego jest zarząd województwa. Do zadań instytucji zarządzającej należy między innymi (vide: art. 9 ust. 2) dokonywanie płatności ze środków programu operacyjnego na rzecz beneficjentów, prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym weryfikacja prawidłowości wydatków ponoszonych przez beneficjentów - w przypadku regionalnego programu operacyjnego, monitorowanie postępów realizacji programu

operacyjnego, odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych albo w umowie o dofinansowanie projektu, albo w decyzji o dofinansowaniu projektu, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań oraz decyzji o zapłacie odsetek, o których mowa odpowiednio w art. 207 ust. 9 i art. 189 ust. 3b u.f.p.

Szczegółowe zasady dofinansowania projektu, który został wybrany w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020 regulowane są w formie umowy, zawieranej pomiędzy beneficjentem, którego projekt został wybrany do dofinansowania, a Instytucją Zarządzającą. Umowa ta określa prawa i obowiązki beneficjenta, w tym zasady zwrotu otrzymanych środków w przypadku nieprawidłowego ich wykorzystania oraz podstawy uznania, że środki są wykorzystywane nienależycie. Cywilnoprawny charakter umowy o dofinansowanie powoduje, że w zakresie w niej nieunormowanym zastosowanie znajdują przepisy kodeksu cywilnego oraz przepisy aktów właściwych dla systemu wdrażania funduszy europejskich, takich jak ustawa wdrożeniowa, a także procedury, wytyczne i instrukcje wydawane przez właściwe instytucje zaangażowane w proces realizacji programu operacyjnego. Treść takiej umowy nie może zostać ukształtowana w sposób dowolny, gdyż zawierana jest w warunkach związania stron systemem realizacji programu operacyjnego przyjętym przez Instytucję Zarządzającą na podstawie art. 6 ustawy wdrożeniowej. Umowa o dofinansowanie jest więc elementem projektu, tj. przedsięwzięcia realizowanego w ramach programu operacyjnego. W związku z powyższym, nie wypełnienie jej postanowień przez beneficjenta ma wpływ na realizację przez instytucję zarządzającą kompetencji do odzyskiwania kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawania decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację projektu. Z punktu widzenia regulacji zamieszczonych w umowie o dofinansowanie projektu, których celem jest ochrona interesów UE należy zauważyć, że w każdym wzorze umowy dostępnym na stronie internetowej instytucji zarządzającej znalazły się regulacje dotyczące szczegółowych zasad i warunków, na jakich miało być dokonywane przekazywanie, wykorzystanie i rozliczanie wydatków kwalifikowalnych poniesionych przez beneficjenta na realizację projektu w tym unormowania, które określały m.in.: całkowitą wartość realizacji projektu, wydatki kwalifikowalne, okres realizacji projektu, wkład własny beneficjenta, zasady kwalifikowalności wydatków, zabezpieczenie prawidłowej realizacji umowy a także zasady ponoszenia wydatków zgodnie z przepisami dotyczącymi udzielania zamówień publicznych oraz ponoszenia wydatków zgodnie z

zasadą uczciwej konkurencji. Ponadto we wzorze umowy znalazły się regulacje dotyczące zasad monitoringu i sprawozdawczość projektu, obowiązki w zakresie archiwizacji oraz informacji i promocji; zasady zachowania trwałości projektu, kontrolę realizacji projektu, skutki prawne nieprawidłowości przy wykorzystaniu dofinansowania, odpowiedzialności beneficjenta za dysponowanie środkami publicznymi.

W przypadku w którym umowa o dofinansowanie projektu zobowiązywała beneficjenta do stosowania wytycznych wówczas Beneficjent był zobowiązany do ich stosowania. Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca zwraca uwagę, że Beneficjent zgodnie z zawartą umową o dofinansowanie był zobowiązany do bezwzględnego stosowania zasad i warunków dofinansowania w niej zawartych ponieważ realizował projekt dofinansowany z udziałem środków publicznych, a nie całkowicie środków własnych.

Zgodnie z sekcją 6.2 pkt 3 Wytycznych kwalifikowalności wydatków:

„(...) Wydatkiem kwalifikowalnym jest wydatek spełniający następujące warunki:

- został poniesiony zgodnie z postanowieniami umowy o dofinansowanie projektu,
- jest niezbędny do realizacji celów projektu i został poniesiony w związku z realizacją projektu

Obowiązki państw członkowskich i Komisji w zakresie wydatkowania środków finansowych budżetu Unii doprecyzowano w odpowiednich przepisach Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. UE.L.2013.347.320 z dnia 20 grudnia 2013).

Z przepisów tych wynika, że na państwach członkowskich ciąży dwójaki rodzaj obowiązki: po pierwsze mają ustanowić i zapewnić skuteczne funkcjonowanie systemów zarządzania i kontroli dla realizacji programów operacyjnych, a po drugie, prowadzić działania w odniesieniu do nieprawidłowości: zapobiegać im, wykrywać je, odzyskiwać kwoty wypłacone nienależnie oraz

informować Komisję o wykrytych nieprawidłowościach i przebiegu postępowań prowadzonych w tych sprawach (poz. 65 Rozporządzenia nr 1303/2013).

Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt. 36 Rozporządzenia nr 1303/2013 „nieprawidłowość - oznacza każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie EFSI, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem”.

Mając na uwadze omówioną powyżej definicję nieprawidłowości, obowiązującą w prawie wspólnotowym, należy więc wskazać, iż skutki finansowe wynikające z danego naruszenia, na jakie mógł być narażony budżet Wspólnoty mają wymiar nie tylko rzeczywisty (udowodniony), ale również i wymiar potencjalny (trudny do oszacowania).

Taki sposób rozumienia definicji nieprawidłowości ugruntował się już w utrwalonej linii orzeczniczej Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, który w Wyroku TSUE w sprawie C-406/14 z dnia 14 lipca 2016 r. oraz w wyroku z dnia 6 grudnia 2017 w sprawie C-408/16 stwierdził, że: „naruszenie prawa Unii stanowi nieprawidłowość w rozumieniu tego przepisu jedynie wtedy, gdy powoduje ono lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii w drodze finansowania nieuzasadnionego wydatku. Naruszenie takie należy zatem uznać za nieprawidłowość, o ile może ono jako takie mieć skutki budżetowe. Natomiast nie trzeba udowadniać wystąpienia konkretnych skutków finansowych.”

Celem projektu, zgodnie z zapisami wniosku o dofinansowanie były:

- badania nad różnymi technikami łączenia segmentów tnących ze strunami diamentowymi,
- opracowanie i wdrożenie najbardziej efektywnej technologii łączenia segmentów tnących ze strunami diamentowymi
- opracowanie i wdrożenie technologii regeneracji strun diamentowych,
- badania nad możliwością zmniejszenia grubości strun diamentowych w celu oszczędności obrabianego materiału przy zachowaniu wymagań wytrzymałościowych,
- badania nad optymalizacją kosztów produkcji segmentów tnących oraz strun diamentowych.

Zgodnie z harmonogramem rzeczowo finansowym zawartym we wniosku o dofinansowanie, zadania 1 „Wyposażenie ośrodka badawczo – rozwojowego” polegało na zakupie aparatury

badawczej i środków trwałych. Nabyte maszyny miały umożliwić produkcję elementów struny diamentowej oraz badanie większości parametrów technicznych pracy narzędzi.

Zakres finansowy projektu obejmował:

- 1) Zakup urządzenia do montażu segmentów tnących ze strunami diamentowymi metodą lutowania twardego z użyciem bezpiecznych stopów metali. Wnioskodawca wskazał, że zakupiona aparatura umożliwi przeprowadzenie badania, które posłuży określeniu najlepszego sposobu łączenia elementów tnących do struny, przeprowadzi analizę skutków eliminacji metali toksycznych podczas spajania a docelowo opracowana zostanie technologia spajania, tworząca najbardziej wytrzymałe połączenie.
- 2) Zakup urządzenia do prostowania i naprężania wstępnego strun diamentowych. Wnioskodawca wskazał, że zakupiona aparatura posłuży do przeprowadzenia analizy najbardziej wydajnej formy naprężania struny diamentowej, wytrzymałość struktury struny na naprężania, siły zgniatania, skręcania, co pozwoli na stworzenie bezpiecznej struny posiadającej atest dopuszczający do sprzedaży przyszłego produktu.
- 3) Zakup urządzenia do pomiaru wytrzymałości połączenia segmentów tnących ze strunami diamentowymi,
- 4) Zakup urządzenia do demontażu segmentów tnących,
- 5) Zakup urządzeń do czyszczenia i konserwacji,
- 6) Zakup urządzeń do transportu i magazynowania.

W Biznes Planie Beneficjent wskazał, że projekt w całości bazuje na kupnie aparatury badawczej i środków trwałych. W ramach projektu nabyte zostaną maszyny umożliwiające produkcję elementów struny diamentowej oraz badanie większości paramentów technicznych pracy narzędzi a aparatura umożliwi:

1. urządzenie do montażu segmentów tnących ze strunami diamentowymi metodą lutowania twardego docelowo pozwoli na opracowanie technologii spajania tworząca najbardziej wytrzymałe połączenie,
2. urządzenie do prostowania i naprężania wstępnego strun diamentowych pozwoli na stworzeniem bezpiecznej struny, posiadającej atest dopuszczający do sprzedaży przyszłych produktów,
3. urządzenie do demontażu segmentów tnących zostanie wykorzystane do badania wytrzymałości nowych stopów na uszkodzenia oraz możliwości manualnego, termicznego odseparowania elementów. Nastąpi wybór technologii zapewniającej maksymalna wytrzymałość, ale umożliwiającą odseparowanie elementów podczas regeneracji,

4. urządzenie do czyszczenia i konserwacji posłuży do utrzymania urządzeń badawczych w należyтым stanie.

5. urządzenie do transportu i magazynowania zapewni transport obiektów badań oraz ich grupowanie ze względu na wykorzystaną technologię.

Zgodnie z agendą badawczą termin realizacji prac B+R w ramach obszaru badawczego ustalony został od kwietnia 2019 do grudnia 2020.

Efektom realizacji obszaru badawczego miały być następujące innowacje:

1. stworzenie najnowocześniejszego zaplecza badawczo – rozwojowego
2. nowy produkt: struna diamentowa,
3. spajanie z użyciem bezpiecznych, ekologicznych stopów metali,
4. technologia regeneracji strun,
5. opracowanie spoinowania nowego typu,
6. eliminacja materiałów ściernych stosowanych w dostępnych technologiach cięcia.

Po stworzeniu zaplecza badawczo – rozwojowego, które miało umożliwić badanie nad strunami, rozpoczęte miały zostać prace nad:

1. stworzeniem prototypu struny diamentowej bezkobaltowej (technologia opracowywana wraz z),
2. analizą spoinowania powierzchni tnącej diamentowej i nośnika powierzchni tnącej (dobór łącznika, dobór stali, dobór twardości powierzchni,
3. wdrożeniem technologii lutowania twardego,
4. analizą możliwości napinania struny diamentowej (nie mniej niż 16 ton),
5. rozwiązaniem problemów rozchodzenia naprężenia, wyeliminowania ryzyka zmęczenia materiałowego,
6. analizą naprawy uszkodzeń spowodowanych przez użytkowników.

W regulaminie konkursu nr RPSW.01.02.00-IZ.00-26-204/18 w wykazie pojęć specjalistycznych wskazano, że Infrastruktura badawczo rozwojowa (B+R) to infrastruktura która miała posłużyć do prowadzenia badań na rzecz działalności innowacyjnej przedsiębiorstw, tj. m. in. koszty inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, aparatura naukowo – badawcza, sprzęt i inne niezbędne wyposażenie, stanowiące wyposażenie działów badawczo – rozwojowych, wykorzystywane będzie jedynie do realizacji prac badawczo – rozwojowych, które posłużą

tworzeniu innowacyjnych produktów lub usług. Przystąpienie do konkursu było równoznaczne z akceptacją przez Wnioskodawcę postanowień niniejszego regulaminu.

Dodatkowo § 3 regulaminu konkursu wskazano, że w ramach niniejszego konkursu założono wsparcie na rozwój istniejącego lub stworzenie nowego zaplecza badawczo - rozwojowego służącego działalności innowacyjnej przedsiębiorstw. W ramach przedmiotowego konkursu możliwe było wsparcie obejmujące inwestycje w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne służące wytworzeniu lub unowocześnieniu infrastruktury badawczo-rozwojowej, wykorzystywanej do prowadzenia działalności innowacyjnej przedsiębiorstwa. W ramach tego typu projektów wzmacniane miały być instytucjonalne zdolności prowadzenia prac badawczo-rozwojowych poprzez inwestycje m.in. w aparaturę naukowo-badawczą, sprzęt i inne niezbędne wyposażenie, które służą tworzeniu innowacyjnych produktów lub usług. Wsparcie powinno prowadzić do powstawania lub rozwoju działów badawczo-rozwojowych wewnątrz przedsiębiorstw służących działalności B+R. Dalej wskazano, że wsparcie wszystkich inwestycji dotyczących infrastruktury B+R w przedsiębiorstwach będzie uzależnione od przedstawienia Biznes Planu zawierającego agendę prac badawczo-rozwojowych (B+R) dotyczącą planowanych przez daną firmę działań badawczo-rozwojowych z wykorzystaniem infrastruktury sfinansowanej w ramach projektu. Wzór Biznes planu stanowił Załącznik nr 6 do regulaminu konkursu.

Dalej w § 6 regulaminu konkursu wskazano, że ocena kwalifikowalności wydatku polega na analizie zgodności jego poniesienia z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i prawa krajowego, umową o dofinansowanie, Wytycznymi oraz innymi dokumentami do których stosowania beneficjent zobowiązał się w umowie o dofinansowanie. Ponadto, ocena kwalifikowalności poniesionego wydatku dokonywana jest przede wszystkim w trakcie realizacji projektu poprzez weryfikację wniosków o płatność oraz w trakcie kontroli projektów, w szczególności kontroli w miejscu realizacji projektu lub siedzibie beneficjenta. Na etapie oceny wniosku o dofinansowanie dokonywana jest ocena kwalifikowalności planowanych wydatków. Przyjęcie danego projektu do realizacji i podpisanie z beneficjentem umowy o dofinansowanie nie oznacza, że wszystkie wydatki, które Beneficjent przedstawi we wniosku o płatność w trakcie realizacji projektu, zostaną poświadczane, zrefundowane lub rozliczone (w przypadku systemu zaliczkowego). Ocena kwalifikowalności poniesionych wydatków jest prowadzona także po zakończeniu realizacji projektu w zakresie obowiązków nałożonych na beneficjenta umową o dofinansowanie oraz wynikających z przepisów prawa.

Pozytywna weryfikacja wniosku o dofinansowanie nie wyklucza stwierdzenia niekwalifikowalności wydatków na późniejszym etapie realizacji projektu.

Okres kwalifikowalności wydatków w ramach projektu rozpoczynał się z dniem rozpoczęcia realizacji projektu, a kończył wraz z jego zakończeniem, tj. datami wskazanymi we wniosku o dofinansowanie.

Ponadto, w regulaminie konkursu zawarto informacje, że ponoszone koszty muszą być wydatkowane zgodnie z zasadami określonymi w Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020 oraz w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 3 września 2015 r. w sprawie udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach regionalnych programów operacyjnych na lata 2014 – 2020 (Dz.U.2015 poz. 1416).

Zgodnie z zapisami § 5 umowy o dofinansowanie projektu okres realizacji Projektu, który stanowił jednocześnie okres kwalifikowalności wydatków został ustalony od dnia 1 kwietnia 2019 r. (rozpoczęcie realizacji) do dnia 31 grudnia 2020 r. (zakończenie realizacji) Termin ten mógł zostać zmieniony na uzasadniony wniosek Beneficjenta, złożony zgodnie z zapisami § 22 i § 23 umowy o dofinansowanie.

Zgodnie z definicją zawartą w § 1 umowy o dofinansowanie Projektu poprzez zakończenie realizacji należało rozumieć sytuację, w której spełnione powinny być dwa kryteria kumulatywnie tj. wszystkie działania związane z realizacją Projektu zostały faktycznie wykonane (żadna czynność nie jest już wymagana do zakończenia Projektu) oraz wszystkie wydatki założone w Projekcie zostały poniesione przez Beneficjenta (żadne dalsze płatności nie będą ponoszone).

W § 22 wskazano, że zmiany dotyczące realizacji projektu zgłaszane są przez Beneficjenta w formie pisemnej przed ich wprowadzeniem w celu uzyskania pisemnej akceptacji Instytucji Zarządzającej. Ustalony przez strony zakres zmian niezbędnych dla zapewnienia prawidłowej realizacji Projektu wymagał aktualizacji wniosku o dofinansowanie.

W § 23 wskazano, że zmiany w treści umowy wymagają formy aneksu do umowy.

W dniu 6 listopada 2020 r. Beneficjent przedłożył Instytucji Zarządzającej wniosek o płatność nr RPSW..... stanowiący jednocześnie wniosek końcowy. W przedmiotowym wniosku Beneficjent oświadczył że: Projekt został zrealizowany w całości (wyposażenie ośrodka badawczo – rozwojowego), działania zrealizowano w określonym czasie, w ostatnim okresie

sprawozdawczym nie odnotowano problemów oraz, że Wnioskodawca zakończył projekt pod względem finansowym i rzeczowym.

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca przeprowadziła kontrolę końcową przedmiotowego projektu. W wyniku kontroli końcowej ustalono, że Beneficjent naruszył postanowienia § 7 ust. 1 i 2 umowy o dofinansowanie projektu oraz przepisy podrozdziału 6.2 pkt 3 lit. e) i f) Wytycznych kwalifikowalności wydatków, ponieważ projekt nie został zrealizowany zgodnie z założeniami wskazanymi we wniosku o dofinansowanie oraz w Biznes Planie. W obu tych dokumentach Beneficjent sam w sposób autonomiczny zobowiązał się do dokonania zakupu środków trwałych, aparatury badawczej i środków do badań, czyli po stworzeniu zaplecza badawczo-rozwojowego Beneficjent zobowiązał się do osiągnięcia celów projektu w części dotyczącej badań, które powinny być wykonane w toku realizowanego projektu.

Nieosiągnięcie celu projektu zakładanego we wniosku o dofinansowanie, świadczy o realizacji inwestycji niezgodnie z przeznaczeniem oraz postanowieniami § 2 ust. 2 umowy o dofinansowanie gdzie wskazano, że: „beneficjent zobowiązuje się do realizacji projektu zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie. W przypadku zmian w projekcie dokonanych w trakcie jego realizacji zgodnie z postanowieniami § 22 umowy, beneficjent zobowiązuje się do realizacji projektu uwzględniając zaakceptowane przez Instytucję Zarządzającą zmiany zatwierdzonym wnioskiem o dofinansowanie.” oraz niezgodnie z postanowieniami § 3 ust.1 umowy o dofinansowanie gdzie wskazano, że: „beneficjent zobowiązuje się do realizacji Projektu z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i krajowego, w szczególności w oparciu o ustawę o finansach publicznych w zakresie dotyczącym wydatkowania środków publicznych, wytycznymi, a także procedurami w ramach Programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu, o których mowa w § 7 Umowy w trakcie realizacji Projektu oraz w okresie jego trwałości (...)”. Natomiast nieosiągnięcie celów Projektu jest niezgodne z § 7 ust. 1 gdzie wskazano, że ...**Beneficjent zobowiązuje się do realizacji Projektu w sposób, który zapewni osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu zakładanych we wniosku o dofinansowanie** w trakcie realizacji oraz w okresie trwałości Projektu (...) i z ust. 3 (...) *W przypadku braku osiągnięcia zakładanych wskaźników na koniec okresu realizacji Projektu Beneficjent zobowiązany jest do zwrotu dofinansowania w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością docelową wskaźnika a*

osiągnięty wartością wskaźnika lub całości dofinansowania w przypadku nieosiągnięcia celu Projektu...”

Beneficjent we wniosku o dofinansowanie wskazał jako cel projektu „badania nad różnymi technikami łączenia segmentów tnących ze strunami diamentowymi; opracowanie i wdrożenie najbardziej efektywnej technologii łączenia segmentów tnących ze strunami; opracowanie i wdrożenie technologii regeneracji strun diamentowych; badania nad możliwością zmniejszenia grubości struny; badania nad optymalizacją kosztów produkcji segmentów tnących...” Również w Biznes Planie (str. 15) Beneficjent wskazywał „że oprócz zakupu niezbędnych urządzeń zakupionych w pierwszym etapie realizacji projektu badawczego wnioskodawca rozpocznie właściwe „(...) prace badawcze, których celem jest znalezienie odpowiedniej technologii łączenia segmentów tnących z brzeszczotami strun diamentowych (...) Kolejne prace badawcze będą polegać na poszukiwaniu najbardziej efektywnych oraz ekonomicznych metod łączenia segmentów, że prace badawcze będą także obejmować opracowanie optymalnej konstrukcji segmentów tnących, opracowanie metod regeneracji strun, (...) optymalizacji strun, badania nad możliwością zmniejszenia grubości strun...oraz badania najbardziej optymalnych metod produkcji strun pod względem kosztowym”.

Wskazany zakres badań Beneficjent sam dookreślił na okres 04.2019 r.-12.2020 r. we wniosku o dofinansowanie projektu.

Tymczasem do dnia zakończenia czynności kontrolnych, Beneficjent nie przedłożył żadnego dowodu potwierdzającego realizację prac badawczych przy jednoczesnym złożonym oświadczeniu z dnia 18.01.2021 r., że w trakcie czynności kontrolnych dostarczył i udostępnił kontrolującemu całą dokumentację związaną z realizacją projektu, tym samym **nie zapewnił osiągnięcia celów projektu.**

Powyższe stanowisko Instytucji Zarządzającej wyrażone w decyzji 146/22 z dnia 2 marca 2022 r. zostało zakwestionowane przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przedmiotowym wniosku Beneficjent wskazał, że nie zgadza się z zarzutem naruszenia § 7 ust. 1 i 2 umowy o dofinansowanie. Beneficjent zaznaczył, że zasadniczym celem projektu było stworzenie ośrodka badawczo – rozwojowego poprzez zakupienie specjalistycznych maszyn, na których prowadzone miały być badania, próby i testy w celu opracowania innowacyjnej struny diamentowej. Cele miały zostać osiągnięte poprzez realizację wskaźników produktu i rezultatu. W harmonogramie rzeczowo - finansowym wniosku wskazano wyłącznie jedno zadanie polegające na wyposażeniu ośrodka badawczo – rozwojowego, które to wyposażenie zostało nabyte zgodnie z

procedurą konkurencyjności, pomimo tego organ stwierdził, że Beneficjent nie realizując zakresu rzeczowego projektu w zakresie części dotyczącej badań, które powinny być wykonane w toku realizowanego projektu nie zapewnił osiągnięcia celów projektu czym naruszył § 7 ust. 1 i 2 umowy o dofinansowanie. Beneficjent zaznaczył, że niemal wszystkie wskaźniki produktu i rezultatu zostały osiągnięte, a cele projektu co najmniej w większości spełnione. Zdaniem Beneficjenta, już sam fakt nabycia maszyn i osiągnięcia przy ich wykorzystaniu wskaźników opisanych we wniosku przesądza o realizacji projektu co najmniej w znacznej większości jego założeń, wobec czego rozliczenie realizacji projektu powinno się odbyć w sposób proporcjonalny do rzeczywiście osiągniętych celów i rezultatów. Beneficjent wskazał, że wniosek o dofinansowanie nigdy nie określał zakresu rzeczowego wykonania badań. We wniosku badania pojawiają się jako opis celu projektu oraz informacja, że Beneficjent ma zamiar wykorzystać nabyty w ramach zadania nr 1 zakresu rzeczowego sprzęt do prowadzenia badań opisanych ogólnie w krótkim opisie projektu. Niemniej jednak, Beneficjent zaznaczył, że z opisu wynika, że do badań miało dojść, natomiast nie określono dokumentów, które miały potwierdzać okoliczność ich przeprowadzenia oraz jakie wyniki zostaną osiągnięte, wobec czego Beneficjent skupił się na opracowaniu nowego produktu w postaci struny diamentowej oraz udokumentowaniem tego faktu. Ponadto, Beneficjent wskazał, że wskaźniki produktu i rezultatu zostały osiągnięte na poziomie co najmniej 90 % a stanowisko Instytucji Zarządzającej jakoby to brak realizacji badań przesądzał o nieosiągnięciu celu projektu jest wewnętrznie sprzeczne, gdyż badania nie stanowiły we wniosku o dofinansowanie zakresu rzeczowego, a co za tym idzie nie opisano sposobu ich realizacji, ani dokumentów je potwierdzających. Dodatkowo biorąc pod uwagę wszystkie opisane we wniosku założenia projektowe, czyli zadania, zakresy do wykonania, badania oraz czynności do których realizacji Beneficjent się zobowiązał, zostały one zrealizowane w 87% (przewidziano łącznie 31 punktów do wykonania a Beneficjent wykonał co najmniej 27 z nich). Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Beneficjenta uzasadnione było zastosowanie reguły proporcjonalności.

Odnosząc się do powyższej argumentacji należy wskazać, że zgodnie z regulaminem konkursu Beneficjent już na etapie aplikowania zobowiązany był przedstawić plan prac B+R. Plan ten miał opisywać sposób wykorzystania zakupionej w ramach projektu infrastruktury B+R poprzez określenie m.in. głównych obszarów badawczych (formy, rodzaju, zakresu prac). A zatem warunkiem niezbędnym otrzymania wsparcia było przedstawienie agendy badawczej realizowanych prac. Nabyte aktywa wchodzące w skład infrastruktury badawczo – rozwojowej musiały być

wykorzystywane zgodnie z przedstawionymi założeniami. Co prawda Beneficjent w sposób ogólny opisał we wniosku o dofinansowanie zakres badań, jednak w agendzie badawczej, która była załącznikiem do wniosku o dofinansowanie Beneficjent w sposób szczegółowy opisał obszar badań, które miały być zrealizowane w nowym ośrodku badawczym, a także rezultaty zrealizowania agendy badawczej.

Jako główny obszar badań, które miały być realizowane w ośrodku badawczo – rozwojowym zrealizowanym w ramach przedsięwzięcia wskazano opracowanie optymalnej techniki łączenia segmentów tnących ze strunami diamentowymi a także opracowanie optymalnej konstrukcji segmentów tnących, pozwalającej na najbardziej pewne połączenie ze strunami oraz minimalizującej ich obciążenie w czasie. Pierwszym etap projektu było wyposażenie ośrodka w niezbędne urządzenia, które miały pozwolić na wytwarzanie i badanie strun diamentowych w seriach testowych. Wytwarzane miały być kolejne komponenty struny diamentowej, do wytwarzania których niezbędne były następujące urządzenia:

- urządzenie do montażu segmentów ze strunami diamentowymi metodą lutowania twardego,
- urządzenie do prostowania i naprężania wstępnego strun diamentowych,
- urządzenie do demontażu segmentów tnących,
- urządzenie do czyszczenia i konserwacji,
- urządzenie do transportu i magazynowania

Jak wskazał Beneficjent wszystkie powyższe urządzenia powinny być zakupione i uruchomione w okresie 4 – 5 miesięcy

Dzięki realizacji pierwszej części projektu Beneficjent miał uzyskać możliwość produkcji testowych form strun diamentowych, Aparatura miała dać możliwość Beneficjentowi zwiększenia lub zmniejszenia ilości surowca do produkcji strun wraz z zachowaniem wytrzymałości spoiwa a także umożliwić analizę wykorzystania różnych materiałów do spoinowania powierzchni tnącej wykonanej z diamentu z powierzchni struny. Z kolei uzyskanie możliwości wytwarzania strun diamentowych miało pozwolić na rozpoczęcie właściwych prac badawczych, których celem było znalezienie odpowiedniej technologii łączenia segmentów tnących z brzeszczotami strun diamentowych. Kolejne prace badawcze miały polegać na poszukiwaniu najbardziej efektywnych oraz ekonomicznych metod łączenia segmentów, przy zachowaniu wymagań stawianych takiemu połączeniu. Przedmiotowe prace badawcze miały pozwolić na wybranie najbardziej optymalnych metod produkcji strun diamentowych pod względem kosztowym.

Natomiast rezultatami zrealizowania agendy badawczej miało być:

- opracowanie nowego produktu jakim jest struna diamentowa,
- eliminacja kobaltu w całym procesie produkcji,
- analiza możliwości regeneracji strun diamentowych,
- opracowanie nowych form spoiwa łączącego strunę z warstwą tnącą diamentu,
- rozwinięcie technologii cięcia trakiem wahadłowym, z eliminacją materiału ściernego oraz eliminacja taśmy z luźno podawanym ścierniwem w zawieszynie wodnej,
- opracowanie technologii zapewniającej: minimalną szerokość szczeliny cięcia, odpowiednia szybkość cięcia materiału, niewielkie uszkodzenia w objętości struktury krystalicznej, zminimalizowane naprężenia mechaniczne zminimalizowane naprężenia cieplne, chłodzenie, właściwą geometrię uzyskiwania płytek, brak wykruszenia, uzyskiwanie oczekiwanej struktury geometrycznej krawędzi, łatwość eksploatacji obrabiarki, możliwość odzyskiwania odpadów.

Mając na uwadze powyższe, nie sposób zgodzić z twierdzeniem Beneficjenta, że sam zakup maszyn przesądza o zrealizowaniu celów projektu co najmniej w większości. Zakup maszyn był jednym z etapów realizacji projektu, które miały umożliwić produkcję elementów struny diamentowej oraz badanie większości parametrów technicznych pracy narzędzi. A zatem warunkiem zakupu poszczególnych środków trwałych była ich niezbędność w realizacji agendy badawczej. Przez niezbędną infrastrukturę należy rozumieć niezbędne wydatki dotyczące tworzenia lub rozwijania działalności B+R związane z zakupem aparatury naukowo – badawczej pod warunkiem, że ich nabycie pozostanie w bezpośrednim związku z celami projektu objętego wsparciem, która służyć będzie prowadzeniu prac na rzecz tworzenia innowacyjnych produktów. Podsumowując, nie osiągnięcie celu projektu (nieprzeprowadzenie założonych badań) czyni zakup sprzętu do prowadzenia tych badań nieuzasadnionym.

Ponadto, we wniosku o dofinansowanie Beneficjent wskazał, że przedmiotowy projekt jest komplementarny z projektem nr RPSW..... w ramach którego, zostanie wdrożona innowacyjna struna diamentowa opracowana przy współudziale

natomiast w ramach projektu nr zostanie stworzony ośrodek badawczo – rozwojowy dla prowadzenia dalszych badań nad struną diamentową. Opracowana struna będzie badana pod kątem technik łączenia segmentów tnących, opracowana zostanie technologia regeneracji strun diamentowych oraz zmniejszenia wykorzystania materiału przy zachowaniu wytrzymałości. **Projekt będzie w pełni poświęcony dopracowaniu technologii struny diamentowej.**

Dodatkowo, wskazać należy, że cele projektu badawczego brane były pod uwagę przy ocenie formalnej i merytoryczno-technicznej wniosku o dofinansowanie i miały wpływ na pozytywną ocenę tego wniosku (uzyskano punktów) i w konsekwencji jego dofinansowanie oraz zawarcie przez Instytucję Zarządzającą umowy o dofinansowanie projektu.

Projekt m. in. otrzymał pkt. w zakresie kryterium punktowego oceny merytorycznej pn. „Profil/przeznaczenie infrastruktury badawczej”. W ramach tego kryterium w wyniku dokonanej oceny projekt uzyskał maksymalną liczbę punktów ponieważ przedstawiona w agendzie B+R infrastruktura badawcza dedykowana była prowadzeniu badań w sektorze przetwórstwa przemysłowego.

Ponieważ zakupiona infrastruktura badawczo-rozwojowa nie była wykorzystywana do badań we wskazanym sektorze tym samym Beneficjent otrzymałby punktów mniej w ww. kryteriach merytorycznych. W efekcie oznaczałoby to, że z ogólnej liczby uzyskanych punktów projekt otrzymałby tylko 34 punkty tj. ... – ... = 34 pkt. To z kolei skutkowałoby odrzuceniem projektu na etapie oceny punktowej z powodu nieosiągnięcia wymaganego minimum punktowego w konkursie zamkniętym nr RPSW.01.02.00-IZ.00-26-204/18 tj. minimalnie 38 punktów i w rezultacie nie uzyskałby dofinansowania ze środków wspólnotowych.

W celu potwierdzenia wykonania zakresu badań, wymienionych zarówno we wniosku o dofinansowanie jak również w załączniku – w Biznes Planie projektu Beneficjent w toku kontroli przeprowadzonej w miejscu realizacji projektu przedłożył następujące dokumenty:

- 1) wniosek o udzielenie patentu na wynalazek pn. Kompozycja łatwospiekalnego proszku na bazie żelaza,
- 2) opis innowacji technologicznej pn. Innowacyjna technologia mocowania segmentów diamentowych w procesie produkcji strun diamentowych.

Dodatkowo, po zakończeniu czynności kontrolnych – wiceprezes Zarządu złożył oświadczenie, że w trakcie czynności kontrolnych, tj. w dniu **18.01.2021** r. dostarczył i udostępnił kontrolującemu **całą dokumentację** związaną z realizacją projektu.

Zdaniem zespołu kontrolnego przedłożone przez Beneficjenta dokumenty nie pozwoliły na stwierdzenie że Beneficjent wykonał prace badawcze w zakresie wskazanym we wniosku o dofinansowanie oraz ww. załączniku do tego wniosku. Z tego względu kontrolujący zwrócili się do Beneficjenta o przedłożenie sprawozdań z badań przeprowadzonych w ramach realizowanego projektu. Dokumenty, które zostały przekazane przez Beneficjenta nie potwierdzały osiągnięcia

celów projektu w części dotyczącej badań, które Beneficjent był zobowiązany wykonać w związku z czym projekt zrealizowany został niezgodnie z umową o dofinansowanie projektu, co zostało szczegółowo opisane w ostatecznej Informacji Pokontrolnej nr 1/N/I/RPO/2021-P oraz w piśmie znak: KC-I.432.19.1.2021 z dnia 26 maja 2020 r. stanowiącym odpowiedź na zastrzeżenia Beneficjenta wyrażone w piśmie z dnia 6 maja 2021 r. W przedmiotowym piśmie Beneficjent po raz pierwszy również poinformował Instytucję Zarządzającą o zaistniałych w trakcie realizacji projektu trudnościach z wykonaniem prac badawczych.

Zgodnie z § 13 umowy o dofinansowanie Beneficjent zobowiązany był do systematycznego monitorowania przebiegu realizacji projektu oraz informowania Instytucji Zarządzającej o zaistniałych nieprawidłowościach. Zarówno na etapie realizacji projektu (Beneficjent samodzielnie i autonomicznie napisał w złożonym końcowym wniosku o płatność: *projekt został zrealizowany w całości, w ostatnim okresie sprawozdawczym nie odnotowano problemów, Wnioskodawca zakończył projekt pod względem finansowym i rzeczowym.*) jak również w toku przeprowadzonej kontroli końcowej projektu, Beneficjent nie przedstawił żadnej informacji na temat trudności z realizacją prac badawczych. Dopiero na etapie sporządzania zastrzeżeń do informacji pokontrolnej Beneficjent w piśmie z dnia 6 maja 2021 r. wskazał, że pandemia COVID – 19 uniemożliwiła mu wywiązanie się ze wszystkich działań w wyznaczonym czasie realizacji projektu, tj. w okresie od kwietnia 2019 r. do grudnia 2020 r. niemniej jednak nie przedstawił żadnych dowodów, które potwierdzały jego twierdzenia o spowodowanych przez pandemię COVID – 19 problemach, które uniemożliwiły mu realizację prac w sposób zgodny z wnioskiem o dofinansowanie. W tym miejscu należy wskazać, że zapisy umowy o dofinansowanie pozwalały na zmianę terminu realizacji projektu, na uzasadniony wniosek Beneficjenta. Ponadto ustawa z dnia 3 kwietnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych w związku z wystąpieniem COVID – 19 (Dz. U z 2021 r., poz. 986), zwana dalej specustawą funduszwą wprowadziła szereg szczególnych i nadzwyczajnych rozwiązań, umożliwiających podejmowanie działań niwelujących negatywny wpływ pandemii COVID – 19. Co prawda art. 13 specustawy funduszowej, który z mocy prawa wydłużał terminy składania wniosków o płatność i zakończenia realizacji projektu został uchylony w wyniku nowelizacji specustawy funduszowej, która weszła w życie z dniem 23 grudnia 2020 r. to zapisy art. 12 specustawy funduszowej pozwalały na zmianę umów na wniosek beneficjenta w przypadkach, gdy na wniosek wystąpienia COVID – 19 realizacja postanowień umowy była niemożliwa lub znacznie utrudniona. Beneficjent dopiero w piśmie z dnia 6 maja 2021 r. zawniioskował o możliwość realizowania badań w ciągu

kolejnych 12 miesięcy co oznaczałoby wydłużenie terminu realizacji projektu do dnia 31.12.2021 r. Następnie pismem z dnia 20 maja 2021 r. Beneficjent zwrócił się z wnioskiem o wydłużenie terminu realizacji badań o 12 miesięcy, tj. do dnia 31.12.2021 r. Wnioskowana zmiana była niezgodna z zapisami § 5 umowy o dofinansowanie wobec czego Instytucja Zarządzająca nie miała możliwości wydłużenia terminu realizacji projektu.

Każdy projekt dofinansowany ze środków UE musi być realizowany zgodnie z wszelkimi postanowieniami zawartymi w umowie o dofinansowanie, jest to zasada od której nie ma odstępstw. Integralną częścią umowy jest wniosek aplikacyjny wraz z załącznikami. Za poprawność realizacji projektu odpowiada Beneficjent a zatem w celu kontroli poprawności realizowanego projektu z zapisami umowy o dofinansowanie beneficjenci powinni stosować procedurę monitorowania. Należy zwrócić uwagę, że rzeczowe zakończenie inwestycji następuje wraz z ostatecznym zamknięciem wszelkich działań w projekcie. Przygotowując raporty i rozliczenia końcowe sprawą kluczową jest prawidłowe udokumentowanie poniesionych wydatków w projekcie, a także wszelkich prac czy badań, które miały zostać przeprowadzone. Aparatura naukowo – badawcza, zakupiona w ramach projektu miała zostać wykorzystywana do realizacji prac badawczo – rozwojowych, które z kolei miały spowodować stworzenie innowacyjnych produktów lub usług. Zakup maszyn był dokonywany w celu stworzenia zaplecza badawczo-rozwojowego i miał umożliwić Beneficjentowi przeprowadzenie badań nad strunami diamentowymi.

Odnosząc się do twierdzenia Beneficjenta zawartego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że badania opisane we wniosku o dofinansowanie nie należały do zakresu rzeczowego, przy czym Beneficjent nie kwestionuje, że przewidział ich wykonanie, należy wskazać, że nie można utożsamiać zakresu rzeczowego z celami i rezultatami jeśli realizacja zakresu rzeczowego nie służyła tym celom. Zakup aparatury badawczej miał przyczynić się do osiągnięcia konkretnych celów, nie był on celem samym w sobie, a cele i rezultaty określił sam Beneficjent szczegółowo w agendzie badawczej.

Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zwrócił uwagę, że Instytucja Zarządzająca uznała, że Beneficjent stworzył prototypową partię strun diamentowych.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że Instytucja Zarządzająca owszem, uznała, że Beneficjent stworzył prototypową partię strun diamentowych z zastosowaniem łatwospiekalnego proszku na bazie żelaza tylko z tego powodu, iż zastosowany proszek na bazie żelaza oznaczał eliminację kobaltu w procesie ich produkcji. Z przekazanego Instytucji Zarządzającej wniosku patentowego

pod tytułem „Kompozycja łatwospiekalnego proszku na bazie żelaza i sposób jej wytwarzania” wynika, że wynalazek dotyczył łatwospiekalnego proszku przeznaczonego zwłaszcza do wytwarzania pił linowych. W piśmie z dnia 18 lutego 2021 r. Beneficjent wskazał, że zaproponowany wynalazek może mieć zastosowanie również w produkcji segmentów do innych narzędzi, w tym również do strun diamentowych, co zostało zaakceptowane przez Instytucję Zarządzającą. Niemniej jednak wytworzenie kompozycji łatwospiekalnego proszku na bazie żelaza nastąpiło przy pomocy urządzeń, które nie zostały zakupione w ramach projektu tj. mieszalnika typu Turbula oraz laboratoryjnego pieca rurowego, co pokazuje, że rezultat jakim było stworzenie partii strun diamentowych z zastosowaniem łatwospiekalnego proszku na bazie żelaza można było osiągnąć bez udziału sprzętu zakupionego w ramach projektu.

W toku trwających czynności kontrolnych Beneficjent przedłożył Instytucji Zarządzającej kartę technologiczną segmentu 02.P.11.00006 z LGMC (karta technologiczna nr 017 z dnia 04.03.2020 r.) a także kartę technologiczną struny diamentowej 02.W.57.00004 (karta technologiczna nr 23 z dnia 21.04.2020 r.) Z treści przedłożonych dokumentów wynika, że elementem, prototypowej struny diamentowej miały być segmenty tnące wytworzone zgodnie z technologią segmentu 02./P.11.00006 LGMC, natomiast z treści przedłożonego zlecenia produkcyjnego z dnia 05.05.2020 r. wynika z kolei, że elementem struny diamentowej będącej przedmiotem zlecenia są segmenty tnące oferowane przez firmę Oczywiście jest również to, iż prototypowa partia strun diamentowych została wytworzona przy braku przeprowadzenia szeregu badań z wykorzystaniem zakupionych w ramach projektu urządzeń, w szczególności przy braku badań nad wytrzymałością strun diamentowych, badań nad zmniejszeniem ich grubości oraz badań nad optymalizacją kosztów produkcji segmentów tnących oraz strun diamentowych.

Mając na uwadze powyższe, należy wskazać, że zakończenie realizacji projektu oznacza wykonanie pełnego zakresu rzeczowego projektu zgodnie z Umową, Harmonogramem rzeczowo-finansowym projektu, a także agendą badawczą, która była integralną częścią wniosku o dofinansowanie oraz rzetelne udokumentowanie dostaw towarów i usług fakturami oraz innymi dokumentami potwierdzającymi zgodność realizacji projektu z warunkami Umowy, a także zrealizowanie przez Beneficjenta pełnego zakresu finansowego projektu co oznacza zrealizowanie przez Beneficjenta wszystkich płatności w ramach projektu tj. poniesienie wydatków i pozyskanie dokumentów stanowiących podstawę uznania wydatków za kwalifikujące się do objęcia wsparciem w ramach projektu. Zakończenie realizacji projektu kończy złożenie wniosku o płatność końcową. Zauważyć należy, iż częściowa realizacja projektu pod względem rzeczowym nie stanowi o wykorzystaniu

środków zgodnie z celem projektu, istotne jest bowiem osiągnięcie wszystkich celów projektu będących efektem projektu. Inwestycja zaplanowana do przeprowadzenia w ramach projektu w okresie od kwietnia 2019 r. do grudnia 2020 r. nie została ukończona, co również przyznał Beneficjent. Wskazać należy że zrealizowana została jedynie część zaplanowanych w ramach inwestycji prac badawczych co prowadzi do jednoznacznego wniosku, że nie zostały osiągnięte cele projektu określone we wniosku o dofinansowanie. Beneficjent zobowiązał się do zrealizowania pełnego zakresu rzeczowego i finansowego projektu. Oznaczało to, iż powinien był w okresie kwalifikowalności wydatków zakończyć realizację zakresu rzeczowego i finansowego projektu, zgodnie z dokumentacją aplikacyjną, a zakończenie realizacji projektu oznaczało wykonanie pełnego zakresu rzeczowego projektu. Należy zauważyć, iż osiągnięcie założeń merytorycznych określonych we wniosku o dofinansowanie projektu rozliczane jest na etapie końcowego wniosku o płatność. Zakończenie Projektu, zgodnie z art. 2 pkt 14 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006, że Projekt zakończony to taki, który został fizycznie ukończony lub w pełni zrealizowany i w odniesieniu do którego Beneficjent dokonał wszystkich płatności oraz uzyskał odpowiedni wkład publiczny. Podpisując umowę o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się do realizacji Projektu w pełnym zakresie, zgodnie z umową o dofinansowanie i jej załącznikami oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową, zgodną z Harmonogramem rzeczowo-finansowym realizację Projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie, w trakcie realizacji projektu jak i w okresie jego trwałości. Należy zaznaczyć, iż obowiązki Beneficjenta wynikają z uregulowań systemu realizacji Programu, w szczególności z umowy o dofinansowanie, a także z przepisów unijnych i krajowych, wytycznych, oraz instrukcji. To Beneficjent ponosi pełną odpowiedzialność za prawidłowość realizacji Projektu, zgodnie z systemem realizacji Programu i jednocześnie wyraża zgodę na stosowanie dokumentów wchodzących w zakres systemu realizacji Programu.

Mając na uwadze powyższe, Instytucja Zarządzająca podtrzymuje stanowisko wyrażone w decyzji z dnia 2 marca 2022 r., że Beneficjent wykorzystał środki niezgodnie z procedurami, czym naruszył art. 207 ust. 1 pkt 2 ustawy u.f.p.

Odnosząc się do stwierdzenia Beneficjenta, że w stanie faktycznym i prawnym niniejszej sprawy brak jest podstaw do uznania, że doszło do nieprawidłowości, Instytucja Zarządzająca zwraca uwagę, że zgodnie z art. 24 ust 1 ustawy wdrożeniowej stwierdzenie wystąpienia nieprawidłowości indywidualnej albo nieprawidłowości systemowej, powoduje powstanie obowiązku podjęcia przez właściwą instytucję odpowiednich działań, o których mowa w ust. 9 lub 11. W myśl art. 24 ust. 9 tejże ustawy instytucja zarządzająca zobligowana jest, w zależności od momentu wykrycia nieprawidłowości, do pomniejszenia wartości wydatków kwalifikowalnych ujętych we wniosku o płatność ewentualnie do wszczęcia procedury odzyskiwania od beneficjentów kwoty współfinansowania, zgodnie z art. 207 u.f.p. Definicję nieprawidłowości zawiera Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 roku ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 – zwane dalej Rozporządzeniem 1303/2013. Zgodnie z art. 2 punkt 36 niniejszego rozporządzenia „nieprawidłowość” oznacza każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie EFSI, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem”.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że na gruncie poprzednio obowiązującego Rozporządzenia, tj. Rozporządzenia Rady (WE) 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 roku ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 nieprawidłowością było „jakikolwiek naruszenie przepisu prawa wspólnotowego wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które powoduje lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii Europejskiej w drodze finansowania nieuzasadnionego wydatku z

budżetu ogólnego”. Aktualnie obowiązująca definicja nieprawidłowości doprecyzowała kwestię tego, jakiego systemu porządku prawnego ma dotyczyć naruszenie tj. naruszenie jakich przepisów prawa oceniane będzie w kategoriach nieprawidłowości. Poprzednio definicja wskazywała na naruszenie przepisów prawa wspólnotowego. Obecnie zapis Rozporządzenia 1303/2013 wskazuje na *każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego*.

W treści art. 12 wskazano: „*Przedsięwzięcia EFSI oraz operacje, które są wspierane z tych funduszy, powinny być zgodne z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i odpowiednimi przepisami prawa krajowego i, które wdrażają bezpośrednio lub pośrednio niniejsze rozporządzenie i przepisy dotyczące poszczególnych funduszy*”. Wobec powyższego, w ramach tychże nieprawidłowości mieści się między innymi naruszenie procedur obowiązujących w zakresie realizacji projektów, finansowanych ze środków europejskich, o czym przesądza art. 184 ust. 1 ustawy o finansach publicznych. Z regulacji tej wynika bowiem, że procedury realizacji projektów mogą mieć źródło nie tylko w powszechnie obowiązujących przepisach prawa, ale również w umowach zawartych między stronami, tj. beneficjentem oraz instytucją zarządzającą, tak jak to miało miejsce w niniejszej sprawie.

Przywołany wyżej przepis wiąże pojęcie nieprawidłowości ze skutkiem w postaci szkody, jednakże poprzez tę szkodę rozumie nie tylko szkodę rzeczywistą, stanowiącą obiektywnie rzecz biorąc uszczerbek w budżecie Unii Europejskiej, o charakterze wymiernym, ale także szkodę potencjalną. Szkodą w interesach finansowych UE jest finansowanie z funduszy unijnych nieuzasadnionego wydatku, z kolei nieuzasadniony wydatek to taki, który poniesiony został z naruszeniem podstawowych zasad prawa wspólnotowego.

Takie zdefiniowanie nieprawidłowości sprawia, że niezrealizowanie celów projektu musi być kwalifikowane jako nieprawidłowość z art. 2 pkt 7 rozporządzenia 11303/2013. W niniejszej sprawie w tych więc kategoriach należy potraktować nieosiągnięcie celów projektu, a zatem niezrealizowanie projektu należy uznać za szkodę całości wydatkowanych środków (szkoda realna), gdyż decydującym kryterium kwalifikowalności jest zgodność wydatków z celami projektu, harmonogramem jego realizacji i obowiązującymi w tym zakresie procedurami i nie ma tu znaczenia charakter projektu. Należy zauważyć, że cały projekt oraz założone jego cele należy traktować kompleksowo, co w konsekwencji skutkuje zastosowaniem sankcji, obejmujących zwrot całości pobranych i niewłaściwie (niezgodnie z procedurami) wykorzystanych środków. Brak jest

podstaw prawnych do różnicowania środków, w ramach tej samej procedury na część wydatkowaną w sposób prawidłowy i część dotkniętą uchybieniami, gdy cele projektu nie zostały zrealizowane. W ocenie Instytucji Zarządzającej ww. naruszenia warunków wykorzystania środków dofinansowania otrzymanych w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020 naraziły budżet UE na straty. Dopuszczając się ww. naruszeń Beneficjent spowodował wystąpienie szkody rzeczywistej, ponieważ doszło do wydatkowania przez Instytucję Zarządzającą środków, które poprzez niezrealizowanie założeń projektowych w całości w terminie, czego skutkiem było niewykonanie jego celu. W stanie faktycznym sprawy bezspornym pozostaje fakt nie zrealizowania projektu w terminie przewidzianym umową o dofinansowanie co spowodowało nie osiągnięcie celów i rezultatów wskazanych we wniosku o dofinansowanie. W związku z tym naruszone zostały postanowienia umowy o dofinansowanie, co z kolei oznacza naruszenie procedur obowiązujących przy wykorzystaniu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej. Różnica w wartości wydatków kwalifikowalnych w chwili podjęcia decyzji o dofinansowaniu rzeczono projektu jest istotna w obszarze celowości poniesienia tych wydatków, a to z kolei ma bezpośredni wpływ na budżet Unii Europejskiej, ponieważ środki będące różnicą wydatków sprzed i po zmianach potencjalnie mogły mieć inne i efektywniejsze przeznaczenie. W analizowanej sprawie Beneficjent obciążył budżet Unii Europejskiej środkami EFRR w kwocie 463 894,50 zł, które nie doprowadziły do realizacji założonych celów projektu w zakresie prac badawczych.

Odnosząc się do wniosku Beneficjenta o zastosowanie reguły proporcjonalności przy ustalaniu korekty finansowej Instytucja Zarządzająca wskazuje, że w przypadku stwierdzenia, że Projekt jest realizowany niezgodnie z jego założeniami i w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami, nie ma możliwości uznania za kwalifikowalne wydatków, które są niezgodne z zapisami zawartymi w Umowie o dofinansowanie. Stanowisko Instytucji Zarządzającej o uznaniu całości wydatków za niekwalifikowalne w przypadku częściowej realizacji projektu potwierdza stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażone w wyroku sygn. akt I GSJ 866/18 z dnia 7 marca 2019 r., gdzie Sąd wskazał, że „Ukończenie projektu w ok. 80% nie oznacza, że wydatki w 80% mogą zostać uznane za kwalifikowane. Projekt stanowi bowiem nierozzerwalną całość i musi zostać zrealizowany w pełnym zakresie. Dopiero wówczas można uznać kwalifikowalność wydatków. Środki unijne nie mają bowiem służyć samej realizacji inwestycji (bez względu na zrealizowany zakres), ale osiągnięciu określonych celów (wzrost konkurencyjności przedsiębiorcy, stworzenie nowych miejsc pracy, wprowadzenie nowej usługi itd.). (...) Zaaprobować w pełni należy stanowisko Sądu I instancji, iż skarżąca co prawda ukończyła projekt w ok. 80%, jednakże

nie oznacza to, że wydatki w 80% mogą zostać uznane za kwalifikowane. Istotą umowy o dofinansowanie jest bowiem osiągnięcie celu wskazanego we wniosku aplikacyjnym. Skoro prace remontowo - budowlano - adaptacyjne nie zostały zakończone i skarżąca nie rozpoczęła zakładanej działalności nie sposób uznać, że cel projektu został osiągnięty. Środki unijne nie mają bowiem służyć samej realizacji inwestycji (bez względu na zrealizowany zakres), ale osiągnięciu określonych celów, co w projekcie podjętym przez stronę przełożyć się miało na wzrost konkurencyjności przedsiębiorcy, stworzenie nowych miejsc pracy, wprowadzenie nowej usługi, itp.”. Przenosząc powyższe rozważania sądu na grunt rozpatrywanej sprawy należy wskazać, iż w przedmiotowej sprawie celem i rezultatami miały być:

- opracowanie nowego produktu jakim jest struna diamentowa,
- eliminacja kobaltu w całym procesie produkcji,
- analiza możliwości regeneracji strun diamentowym,
- opracowanie nowych form spoiwa łączącego strunę z warstwą tnącą diamentu,
- rozwinięcie technologii cięcia trakiem wahadłowym, z eliminacją materiału ściernego oraz eliminacja taśmy z luźno podawanym ścierniwem w zawieszynie wodnej,
- opracowanie technologii zapewniającej: minimalną szerokość szczeliny cięcia, odpowiednia szybkość cięcia materiału, niewielkie uszkodzenia w objętości struktury krystalicznej, zminimalizowane naprężenia mechaniczne zminimalizowane naprężenia cieplne, chłodzenie, właściwą geometrię uzyskiwania płytek, brak wykruszenia, uzyskiwanie oczekiwanej struktury geometrycznej krawędzi, łatwość eksploatacji obrabiarki, możliwość odzyskiwania odpadów.

Natomiast środkiem do osiągnięcia zamierzonych celów była zakupiona aparatura badawcza. Mając na uwadze powyższe, Beneficjent, nie realizując zakresu rzeczowego projektu w części dotyczącej badań, które powinny były być wykonane w toku realizowanego projektu, nie zrealizował celów projektu określonych we wniosku o dofinansowanie czym naruszył zapisy § 7 ust. 1 i 2 umowy o dofinansowanie oraz przepisy podrozdziału 6.2.pkt 3 lit. e) oraz f) Wytucznych kwalifikowalności wydatków.

Na uwagę zasługuje również stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażone w wyroku sygn. akt I GSK 1077/18 z dnia 12 października 2018 r., gdzie Sąd wskazał, „że doszło do naruszenia procedur zawartych w umowie o dofinansowanie, której elementem był także projekt, na realizację którego przyznano skarżącej dofinansowanie. Przystąpienie do realizacji projektów finansowanych w ramach programów operacyjnych jest dobrowolne. Wiąże się jednak z szeregiem obowiązków wynikających z dysponowania środkami publicznymi, które beneficjent bierze na

siebie z chwilą przystąpienia do umowy o dofinansowanie projektu. Korzystanie ze środków publicznych zawsze wiąże się z wyższymi wymaganiami co do ich wydatkowania, które winny być wydatkowane w sposób celowy i oszczędny. Dlatego też Sąd stoi na stanowisku, że skarżąca ponosi pełną odpowiedzialność za realizację zaakceptowanego i w zasadzie w pełni sfinansowanego ze środków publicznych projektu (środki krajowe i europejskie). Umowa o dofinansowanie nie jest umową starannego działania, ale jest umową celową, tj. skarżąca otrzymała środki na realizację konkretnego celu, którym jest zrealizowanie projektu. (...) Nieosiągnięcie założonego celu oznacza nieprawidłowe wykonanie umowy. W efekcie niezrealizowanie projektu w zakładanej wersji przy jednoczesnym wydatkowaniu środków na budowę stacji bazowej oznacza nieefektywne wykorzystanie środków publicznych, a to stanowi naruszenie o jakim wyżej było mowa, a także Wytocznych, a Wytoczne stanowią procedury obowiązujące przy wydatkowaniu środków.”

W tym miejscu podkreślić należy, że przywoływany przez Beneficjenta argument o zakupie urządzeń i związanym z tym faktem wykonaniu zakresu rzeczowego projektu nie jest zasadny. Zakup urządzeń bez przeprowadzenia na nich założonych badań wcale nie świadczy o częściowo prawidłowej realizacji projektu, która to uzasadniałaby zastosowanie zasady proporcjonalności, wręcz przeciwnie – zakup urządzeń, które to nie przyczyniły się do osiągnięcia celów i zakładanych rezultatów projektu świadczą o ich bezcelowości i nakazują uznać je za wydatki w 100% niekwalifikowalne z punktu widzenia racjonalności dofinansowania.

Odnosząc się do nieprzeprowadzania dowodu z zeznań świadków, Instytucja Zarządzająca podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w Postanowieniu nr 158/22 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 26 stycznia 2022 r. W ocenie Organu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy był wystarczający do wydania rozstrzygnięcia i nie było konieczności jego uzupełniania.

Z treści art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. wynika, że w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli, zaś organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Z kolei, stosownie do art. 75 § 1 k.p.a. jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny.

Zgodnie z art. 78 § 1 k.p.a. żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu powinno być uwzględnione, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Organ może nie uwzględnić żądania strony, które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy (art. 78 § 2 k.p.a.). Zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 4 sierpnia 2017 r. (sygn. I OSK 1607/16, LEX nr 2345355), w każdym postępowaniu organ ma obowiązek zgromadzenia dowodów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia danej sprawy i poczynienia na tej podstawie niezbędnych ustaleń faktycznych. O tym, jakie ustalenia faktyczne są konieczne dla załatwienia sprawy, decydują jednak prawidłowo wyłożone przepisy prawa materialnego, a nie subiektywne przekonanie strony. Żaden organ prowadzący postępowanie nie ma obowiązku przeprowadzenia wszystkich dowodów wnioskowanych przez stronę. Wskazywanych przez nią środków dowodowych nie można pominąć tylko wtedy, gdy nie zostały wyjaśnione sporne fakty mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Powoduje to, że tylko nieustalenie okoliczności mających znaczenie dla sprawy można uznawać za naruszenie reguł procedowania, które mogłyby mieć wpływ na treść ustaleń faktycznych, a w konsekwencji na treść orzeczenia kończącego postępowanie w danej sprawie. Przewidziane w art. 78 k.p.a. uprawnienie strony podlega ograniczeniom ze względu na celowość i szybkość postępowania. Organ może nie uwzględnić żądania przeprowadzenia dowodu, jeżeli ma to na celu przewleczenie sprawy (wyrok NSA z 29 listopada 2016 r., sygn. II GSK 3322/15, LEX nr 2230883).

Dodatkowo, jak wskazał WSA w Krakowie w wyroku z dnia 9 sierpnia 2018 r., sygn. akt: III SA/Kr 221/18 „Organ może odmówić przeprowadzenia dowodu, jeżeli strona za pomocą zgłaszanego dowodu ma zamiar udowodnić okoliczności już udowodnione, a zatem dotychczas zebrane dowody potwierdzają tezę dowodową wnioskującego, z materiału już zgromadzonego wynikają fakty zgodne z ową tezą. Wówczas zgłaszane nowe dowody nie mogłyby przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a ich dopuszczenie skutkowałoby tylko przedłużeniem postępowania” Mając na uwadze powyższe, należy wskazać, że obowiązek wyczerpującego zebrania przez organ materiału dowodowego nie oznacza nieograniczonego obowiązku poszukiwania przez ten organ materiałów dowodowych, które miałyby wykazać okoliczności korzystne dla strony postępowania. To strona postępowania ma obowiązek przedstawić takie dowody, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki. Na stronie postępowania administracyjnego ciąży bowiem obowiązek udowodnienia okoliczności, na podstawie których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Podsumowując, to

strona powinna przekazać organowi dowody dotyczące okoliczności, których wykazanie leży w jej interesie, pod rygorem negatywnych dla niej skutków procesowych. Podobnie, strona powinna przedłożyć dowody, gdy ich przekazanie zależy wyłącznie od jej woli. W takich sytuacjach nieskuteczne będzie, co do zasady, późniejsze kwestionowanie przez stronę ustaleń faktycznych poczynionych przez organ administracji i podnoszenie zarzutu niewyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy. Beneficjent nie zrealizował wszystkich celów projektu wskazanych we wniosku o dofinansowanie w terminie określonym w umowie o dofinansowanie, a także w trakcie trwających czynności kontrolnych nie przekazał dowodów potwierdzających realizację celów założonych w projekcie.

Odnosząc się do naruszenia przez Instytucję Zarządzającą art. 81a § 1 k.p.a. poprzez niezastosowanie wyrażonej w tym przepisie zasady rozstrzygnięcia wątpliwości na korzyść strony należy wskazać, że zgodnie z art. art. 81a § 1 k.p.a., jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony. Oznacza to, że wątpliwości co do stanu faktycznego mają pozostawać „w tym zakresie” a więc w zakresie nałożenia na stronę obowiązku bądź ograniczenia lub odebrania stronie uprawnień. Jak już wskazano powyższej organ administracji publicznej zobowiązany jest do podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego (art. 7 k.p.a.) w tym wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego (art. 77 k.p.a.) aby na podstawie jego swobodnej oceny stwierdzić, czy zostały udowodnione istotne okoliczności faktyczne sprawy. Zgodnie z przyjętą doktryną prawa zasada wynikająca z art. 81a § 1 k.p.a. nie działa zamiast zasady ustalenia prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7 k.p.a. A zatem dopóki organ nie podejmuje wszystkich racjonalnych czynności dowodowych oraz oceny tych dowodów, dopóty stosowanie art. 81a k.p.a. będzie przedwczesne. Ponadto w doktrynie wyróżnia się dwa przypadki zastosowania art. 81a § 1 k.p.a. tj. gdy organ w ogóle nie będzie mógł zebrać materiału dowodowego, którego ocena pozwoliłaby na ustalenie istotnych faktów sprawy, bądź gdy zebrany materiał nie pozwoli na dokonanie jednoznacznej oceny wystąpienia tych faktów. W tym miejscu należy zwrócić uwagę na wyrażoną w art. 7 k.p.a. swobodę oceny dowodów. Zdaniem organu należy oddzielić nakaz rozstrzygnięcia na korzyść strony od swobodnej oceny materiału dowodowego. Niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego charakteryzują się niemożliwością rozstrzygnięcia, przy

użyciu zasady oceny dowodów, pomiędzy sprzecznymi wersjami zdarzenia, a zatem jeśli ustalenia faktyczne są zależne od dania wiary tej czy innej grupie dowodów, rozstrzygnięcia niniejszej kwestii przede wszystkim wymaga oceny dowodów na gruncie art. 7 k.p.a. Nakaz wyrażony w art. 81a § 1 k.p.a. dotyczy wątpliwości, których nie da się rozstrzygnąć, a nie każdej wątpliwości wersji stanu faktycznego. W ocenie Instytucji Zarządzającej zebrany materiał dowodowy był wystarczający do poprawnego załatwienia sprawy a dowody załączone do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zmieniają ustaleń faktycznych poczynionych w trakcie kontroli końcowej przedmiotowego projektu.

Podsumowując, szczegółowe zasady dofinansowania projektu oraz prawa i obowiązki beneficjenta z tym związane, regulowane są w formie umowy o dofinansowanie. Powodem zwrotu dofinansowania przez stronę jest ustalenie, że doszło do naruszenia postanowień umowy o dofinansowanie, a tym samym procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p., co wypełniło przesłankę z art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. Dla wypełnienia dyspozycji normy art. 207 u.f.p. pozostaje bez znaczenia rodzaj naruszenia. Rodzaj naruszenia decyduje jedynie o kwalifikacji z art. 207 ust. 1 pkt 1-3 u.f.p. Przystąpienie do realizacji projektów finansowanych w ramach programów operacyjnych jest dobrowolne. Wiąże się jednak z szeregiem obowiązków wynikających z dysponowania środkami publicznymi, które beneficjent bierze na siebie z chwilą przystąpienia do umowy o dofinansowanie projektu. Korzystanie ze środków publicznych zawsze wiąże się z wyższymi wymaganiami co do ich wydatkowania, które winny być wydatkowane w sposób celowy i oszczędny. Instytucja Zarządzająca stwierdzając naruszenie przez Stronę ww. zapisów umowy o dofinansowanie, obowiązujących przy wydatkowaniu środków dofinansowania zobowiązana była do określenia kwoty nieprawidłowo wykorzystanego dofinansowania zgodnie z postanowieniami art. 9 ust. 2 ustawy wdrożeniowej.

Zgodnie z zapisami „Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020” (vide: art. 6 ustawy wdrożeniowej), gdzie w rozdziale 8.8 wskazano, że: „*Na etapie rozliczenia końcowego wniosku o płatność kwalifikowalność wydatków w projekcie oceniana jest w odniesieniu do stopnia osiągnięcia założeń merytorycznych określonych we wniosku o dofinansowanie projektu, co jest określane jako reguła proporcjonalności. Założenia merytoryczne projektu, o których mowa w pkt 2, mierzone są poprzez wskaźniki produktu i rezultatu bezpośredniego, określone we wniosku o dofinansowanie projektu. **Zgodnie z regułą***

proporcjonalności, w przypadku nieosiągnięcia założeń merytorycznych projektu właściwa instytucja będąca stroną umowy może uznać za niekwalifikowalne wszystkie wydatki lub odpowiednią część wydatków dotychczas rozliczonych w ramach projektu. Wysokość wydatków niekwalifikowalnych uzależniona jest od stopnia nieosiągnięcia założeń merytorycznych projektu.”

Natomiast w rozdziale 6.2 pkt 3 lit e) i f) wskazano, że: *Wydatkiem kwalifikowalnym jest wydatek spełniający łącznie następujące warunki: ...e) został poniesiony zgodnie z postanowieniami umowy o dofinansowanie projektu, f) jest niezbędny do realizacji celów projektu i został poniesiony w związku z realizacją projektu”.*

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca zastosowała ww. regułę proporcjonalności i z uwagi na niezrealizowanie celu projektu uznała wszystkie wydatki za niekwalifikowalne w ramach projektu. Przy zastosowaniu reguły proporcjonalności do zwrotu jest więc całość kwoty wypłaconego wsparcia ze środków EFRR w wysokości 463 894,50 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, które nierozdzielnie wiążą się z wykrytą nieprawidłowością i są konsekwencją nieprawidłowego wykorzystania środków europejskich (vide: art. 207 ust.1 u.f.p.). Ponadto, przy określaniu daty początkowej terminu naliczania ww. odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, Instytucja Zarządzająca wzięła pod uwagę treść przepisu krajowego tj. art. 207 ust.1 u.f.p, gdzie wskazano, że odsetki te powinny być naliczane od dnia przekazania środków dofinansowania.

Zgodnie z art. 184 obowiązującej ustawy o finansach publicznych wydatki związane z realizacją programów i projektów finansowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3, są dokonywane zgodnie z procedurami określonymi w umowie międzynarodowej lub innymi procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu.

„Słowem "procedura" określa się zazwyczaj normowany przepisami lub zwyczajami sposób prowadzenia lub załatwienia jakiejś sprawy. Pod pojęciem „inne procedury obowiązujące przy wykorzystaniu środków", o których mowa w art. 208 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) (odpowiednio: art. 184 ustawy u.f.p.) należy w związku z tym rozumieć reguły postępowania obowiązujące przy wykorzystywaniu środków pomocowych. Wspomniane reguły nie są przedmiotem regulacji prawa unijnego. Z kolei w prawie krajowym systemy realizacji programów operacyjnych krajowych i regionalnych tworzone są przede wszystkim aktami nie mającymi waloru przepisów prawa

powszechnie obowiązującego. Projekty są realizowane przez beneficjentów na podstawie umowy o dofinansowanie, która stanowi podstawowe źródło uprawnień i obowiązków jej stron, w tym beneficjenta. Wzór umowy o dofinansowanie jest elementem systemu realizacji programu operacyjnego. Wspomniany wzór umowy składa się także na dokumentację konkursową. Uczestnik konkursu ma możliwość zapoznania się z warunkami umowy, w tym z zasadami obowiązującymi przy wykorzystaniu dofinansowania i swobodnego podjęcia decyzji o nawiązaniu stosunku prawnego na zasadach określonych w umowie. W przypadku zawarcia umowy o dofinansowanie zgodnie z przyjętym przez właściwą instytucję wzorem reguluje również procedurę realizacji projektu. Przy takich rozwiązaniach przyjętych w prawie krajowym, należało uznać, że racjonalny ustawodawca stanowiąc w art. 208 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (odpowiednio: art. 184 ustawy u.f.p.) o "innych procedurach" obowiązujących przy wykorzystywaniu środków finansowych musiał uwzględnić rangę przepisów regulujących omawianą kwestię. Nadanie analizowanemu terminowi innego znaczenia prowadziłyby do sytuacji, w której odzyskiwanie kwot dofinansowania na podstawie art. 211 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (odpowiednio: art. 207 ust.1 ustawy u.f.p) byłoby wyłączone. Taką sytuację należy wykluczyć, gdyż nie sposób przyjąć, że ustawodawca wprowadził rozwiązania, które w istocie nie byłyby możliwe do stosowania" (vide: Wyrok NSA z dnia 19.06.2012 r., sygn. akt II GSK 732/11).

Z jednej strony, prawa i obowiązki Beneficjenta określała umowa o dofinansowanie zawarta w dniu 03.06.2019 r., a z drugiej strony, stosunek prawny jest kształtowany postanowieniami dokumentów opracowanych przez Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju w tym: „Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków”, czy „Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji projektów”.

Zasady kwalifikowalności wydatków były znane albo powinny być znane Beneficjentowi, gdyż zarówno na etapie składania wniosku o dofinansowanie, podpisania umowy jak i na etapie realizacji Projektu miał obowiązek zapoznania się z dokumentami programowymi tj. wytycznymi oraz procedurami postępowania wskazanymi w umowie o dofinansowanie. Ponadto, Beneficjent w pkt XVI.4 wniosku o dofinansowanie oświadczył, że „Oświadczam, iż jestem świadom praw i obowiązków związanych z realizacją projektu finansowanego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020”. W związku z czym, Beneficjent zgodnie z pkt XVI.4 wniosku o dofinansowanie miał świadomość, że przy realizacji Projektu bardzo ważnym

aspektem jest dochowanie obowiązków nałożonych na beneficjenta w ramach obowiązujących przepisów prawa, wytycznych czy zapisów Umowy o dofinansowanie.

Beneficjent korzystając z możliwości, jakie daje regionalny program operacyjny musi się dostosować do jego wymogów. Jeżeli program stawia określone wymagania, należy je spełnić, by skorzystać z możliwości dofinansowania projektu. Ustalone kryteria, jak i wytyczne wiążą w równym stopniu wszystkich beneficjentów (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 23.08.2011 r. sygn. akt II SA/Bd 672/11, wyrok NSA z 18.05.2011 r. sygn. akt II GSK 817/11, wyrok NSA z 16.11.2010 r. sygn. akt II GSK 1234/10).

W obu ww. dokumentach tj. Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków oraz w umowie o dofinansowanie projektu, stanowiących element składowy systemu realizacji regionalnego programu operacyjnego, zawarto zasadę, iż aby wydatek mógł być uznany za kwalifikowalny musi być poniesiony zgodnie z przepisami powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego i krajowego, w tym zgodnie z procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu, a wynikającymi z podpisanej umowy o dofinansowanie.

W przedmiotowej sprawie należy podkreślić, iż w ramach projektu, który realizowany jest na podstawie umowy o dofinansowanie, Beneficjent dysponował środkami publicznymi z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, (a nie całkowicie środkami własnymi) w odniesieniu do których, gdy chodzi o ich dystrybucję oraz wykorzystywanie, obowiązują szczególnego rodzaju zasady, w tym między innymi takie zasady ogólne, jak zasada przejrzystości, czy też transparentności, a co do przestrzegania tych zasad Beneficjent był zobowiązany przez postanowienia m.in. umowy o dofinansowanie (vide: § 3 Umowy) i właśnie dla tego nie miał pełnej swobody i dyspozycyjności w podejmowaniu interpretacji zapisów umowy o dofinansowanie. Taka swoboda w kształtowaniu treści umowy o dofinansowanie pozostawałaby również w sprzeczności z art. 37 ust. 1 ustawy wdrożeniowej, na podstawie którego Instytucja Zarządzająca jest zobowiązana do uwzględniania zasady równego dostępu do pomocy wszystkich kategorii beneficjentów oraz zapewniania przejrzystości reguł stosowanych przy ocenie projektu.

W związku z powyższym, naruszenie przez Beneficjenta postanowień umownych zawartych w umowie o dofinansowanie jest naruszeniem obowiązujących procedur i skutkuje uznaniem wydatku za niekwalifikowalny i podlegający zwrotowi.

Cel Projekt nie został osiągnięty, a co za tym idzie doszło do naruszenia zapisów: **§ 7 ust. 1 i 2** umowy o dofinansowanie, a co za tym idzie wszystkie środki dofinansowania wypłacone w ramach umowy o dofinansowanie zostały wykorzystane z naruszeniem procedur obowiązujących przy ich wykorzystaniu, w związku z czym podlegają zwrotowi.

Zgodnie z art. 143 Rozporządzenia UE nr 1303/2013, państwa członkowskie w pierwszej kolejności ponoszą odpowiedzialność za śledzenie nieprawidłowości, działając na podstawie dowodów świadczących o wszelkich większych zmianach mających wpływ na charakter lub warunki realizacji lub kontroli operacji, lub programów operacyjnych oraz dokonując wymaganych korekt finansowych. W myśl ust. 2 ww. przepisu państwo członkowskie dokonuje korekt finansowych wymaganych w związku z pojedynczymi lub systemowymi nieprawidłowościami stwierdzonymi w operacjach lub programach operacyjnych. Korekty dokonywane przez państwo członkowskie polegają na anulowaniu całości lub części wkładu publicznego w ramach programu operacyjnego. Państwo członkowskie bierze pod uwagę charakter i wagę nieprawidłowości oraz straty finansowe poniesione przez fundusze.

Materialnoprawne przesłanki zwrotu przez Beneficjenta środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich określa art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. Zgodnie z tym przepisem w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184, podlegają zwrotowi przez beneficjenta wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od doręczenia ostatecznej decyzji stwierdzającej ten obowiązek.

Nie ulega wątpliwości, że w przypadku zaistnienia okoliczności skutkujących żądaniem zwrotu środków, instytucja zarządzająca orzeka w trybie administracyjnym. Ponadto należy podkreślić, że z normy zawartej w art. 207 u.f.p. wynika, że procedury zwrotu, o których mowa w tym przepisie mają charakter powszechnie obowiązującego przepisu prawa.

W tym stanie rzeczy przesłanki zwrotu środków determinuje treść art. 207 u.f.p. Istotą postępowania administracyjnego w sprawie zwrotu środków jest wyłącznie stosunek administracyjny, który wymaga ustalenia jednej z przesłanek o których mowa w art. 207 u.f.p. W ocenie Instytucji Zarządzającej w okolicznościach przedmiotowej sprawy zachodzi przesłanka

o której mowa w art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. Obowiązek zwrotu środków przez
jest następstwem ich wykorzystania z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 wydał decyzję nr 146/22 z dnia 2 marca 2022 r. w przedmiocie zwrotu dofinansowania a postępowanie administracyjne zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy i wyczerpujący. W związku z czym Instytucja Zarządzająca po przeprowadzonym ponownym rozpatrzeniu sprawy stwierdziła, że Decyzja nr 146/22 z dnia 2 marca 2022 r. została wydana w sposób prawidłowy i znajdujący swoje uzasadnienie w obowiązującym stanie prawnym co wynika wprost z uzasadnienia. W sytuacji gdy Instytucja Zarządzająca rozpoznająca wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdzi brak podstaw do jej uchylecia ma obowiązek wydać decyzję o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji, zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 K.p.a.

Kierując się powyższym, mając na uwadze cały zgromadzony dotychczas materiał dowodowy, w szczególności wnioski o dofinansowanie projektu, umowę o dofinansowanie, stan faktyczny sprawy, Instytucja Zarządzająca **utrzymuje w mocy decyzję administracyjną nr 146/22 z dnia 2 marca 2022 r. orzekającą zwrot całości środków dofinansowania otrzymanych w ramach umowy nr RPSW.....**

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydając niniejszą decyzję oparł się o stan faktyczny i prawny według chwili jej wydania, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne sprawy.

W świetle powyższego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 orzeka jak w sentencji.

Wydając decyzję, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego oparł się na następujących dokumentach:

- 1) Umowa o dofinansowanie nr: RPSW..... z dnia
- 2) Wytyczne w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020;
- 3) Regulamin jednoetapowego konkursu zamkniętego nr RPSW.01.02.00-IZ.00-26-204/18 wraz z załącznikami;

- 4) Wniosek o dofinansowanie projektu nr RPSW..... wraz z załącznikami tj. dokumentacją konkursową;
- 5) Wnioski o płatność wraz z załącznikami tj. dokumentacją finansową;
- 6) Dyspozycje wystawienia zlecenia płatności współfinansowania UE na rzecz Beneficjenta w ramach Osi Priorytetowej 1 RPOWŚ na lata 2014-2020, Działanie 1.2;
- 7) Informacja Pokontrolna 1/N/I/RPO/2021-P z dnia 26.05.2021 r. znak KC-I.432.19.1.2021,
- 8) Pismo Beneficjenta z dnia 19.10.2020 r.;
- 9) Pismo Beneficjenta z dnia 06.05.2021 r.
- 10) Pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.1.41.2021 z dnia 07.09.2021, tj. wezwanie do zwrotu wraz z potwierdzeniem odbioru z dnia 17.09.2021 r.;
- 11) Pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.1.41.2021 z dnia 01.12.2021, tj. zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego wraz z potwierdzeniem odbioru z dnia 10.12.2021 r.;
- 12) Mail z dnia 03.12.2021 r. od
- 13) Pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.1.41.2021 z dnia 04.01.2022 r.;
- 14) Wniosek Pełnomocnika Strony z dnia 4 stycznia 2022 roku wraz z pełnomocnictwem;
- 15) Postanowienie nr 158/22 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z 26.01.2022 r. wraz z potwierdzeniem odbioru z dnia 04.02.2022;
- 16) Pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.1.41.2021 z dnia 31.01.2022, tj. zawiadomienie o zebranych materiale dowodowym wraz z potwierdzeniem odbioru z dnia 14.02.2022 r.
- 17) Decyzja nr 146/22 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 02.03.2022 r.
- 18) Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr 146/22 z dnia 02.03.2022 r.
- 19) Pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.1.41.2022 z dnia 26.04.2022, tj. zawiadomienie o zebranych materiale dowodowym wraz z potwierdzeniem odbioru z dnia 05.05.2022 r.

POUCZENIE

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, wnoszona w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego.

Wpis od skargi w sprawie należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem wynoszącej ponad 100 000,00 zł wynosi 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000,00 zł i nie więcej niż 100 000,00 zł. Strona ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
ANDRZEJ BĘTKOWSKI
(dokument podpisano elektronicznie)

Decyzja została sporządzona w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, które otrzymują:

- 1) Pełnomocnik Strony:
- 2) a/a – (2 egzemplarze).